

СТІВАНІ

УПА

Співаник УПА

СПІВАНІК УПА

**Проект зі збереження
спадщини
української еміграції**

Виконано технічними засобами Видавництва „Український Самостійник”
Druck.: „Mittelbayerische Zeitung“, Regensburg

Видання Закордонних Частин Організації Українських
Націоналістів і Братства б. Вояків УПА ім. св. Юрія Переможця

1950

Музика й гармонізація: Остап Бобикевич,
Юрій Лаврівський, Омелян Плешкевич, Іван
Повелячек. Літературна редакція: Богдан
Кравців, Богдан Нижанківський, Василь
Шульга. Мистецьке оформлення: Мирон Бі-
линський.

*
* *

Даємо українцям на чужині першу збірку пісень УПА. При-
несли їх воїни УПА та члени революційної ОУН — учасники
рейду в Західну Європу в рр. 1947-48.

Пісні ці, може, і не створено згідно з засадами музичної ком-
позиції чи поетики, але зате вони щиро і вірно, хоч, може і не-
повно, відтворюють нам широку скалю небуденних почувань,
зображують величні картини геройських боїв, в яких наш на-
рід дав **непереврені** приклади безмежної посвяти і героїзму.

В цих піснях бринять **многострунно** всі акорди душі укра-
їнського народу, який у надзвичайно важких обставинах про-
довжує свою вікову боротьбу за свободу, пише кров'ю одну з
найбільш світлих сторінок своєї історії.

Більшість тих пісень не творили поети під впливом хоч би
і яких зворушливих емоцій. Їх творила і творить у боротьбі за
здійснення найпіднесеніших людських ідеалів воююча Україна.
Зроджувались вони в душі воїнів УПА, членів революційного
підпілля на полі бою, отих воїнів, що переважною своєю ма-
сою є простими селянами та робітниками.

Творились оті пісні в таких хвиликах, коли пригасає людсь-
ка думка, холоде кров у жилах, перестає бити серце, — зро-
джувались оті пісні на грані, де закінчується буденне, а почи-
нається героїчне.

Та й у тих моментах людина залишається собою. Тому і в
піснях УПА є гумор, кохання, трагізм, жаль, відвага, мужність,
ненависть до ворога, любов до Батьківщини, героїзм. а передусім
віра в перемогу, себто, всі шляхетні дрижання людського серця,
людської душі; є образи славного минулого, героїзм сучасного;
ранньою зорею займається в них майбутнє, все те, що творить
тяглість буття великої, зрілої нації.

Неначе на екрані проходять перед нашими очима всі землі
України з усіма принадами їх краси: Карпати, Волинь, Донбас:
шумлять ліси, хвилюють лани, гудуть заводи, міняються кар-
тини боїв.

Коли співають повстанці? Завжди, коли це тільки можливо:

на місцях постою по рідних селах і лісах, ідучи в бій; співають, коли треба відібрати собі життя в безвихідному становищі. Співають оті пісні селяни, дивлячись з лісів на свої оселі, під час виселенчої акції, коли лютий ворог нищить їх працю, палить їхні хати. Співають, даючи в тих піснях вислів почуттям своєї відданості найпіднесенішому ідеалізму.

Чим відрізняються пісні УПА від пісень Усусусів, Січових Стрільців доби тодішніх визвольних змагань та наступних років, аж до другої світової війни?

В піснях УПА, в їх мелодіях і змісті більше бадьорости, більше бойового духа, мужности, відваги, героїзму, безмежної відданості великій справі та незламної віри в кінцеву перемогу української правди. В них бачимо постаті борців української революції — бійців і командирів УПА та підпільників-революціонерів. У цих постатях відзеркалюється героїчний стиль життя сьогодишньої воюючої України, вичувається народження нової української людини, що, з вірою у власні сили, сама бореться і сама вирішує свою долю. Чути в цих піснях розмах і могутність княжої України та подих олчайдушної хороброї й лицарської Козаччини.

Співаючи пісні УПАрмії на чужині, ми вслухуватимемось у могутній брязкіт повстанської зброї серед грози боїв та в розкотистий гомін визвольної боротьби нашої непоборної Батьківщини.

В цих піснях уже вимальовуються величні обриси майбутньої вільної, соборної і могутньої Української Держави.

МАРШ УПА-ЗАХІД

В. Пачовський

Maestoso МИ ЛІ - ЦА - РІ БЕЗ ЖА - ХУ І БЕЗ СМЕР - ТИ, НА ЗЛО - ЧИН

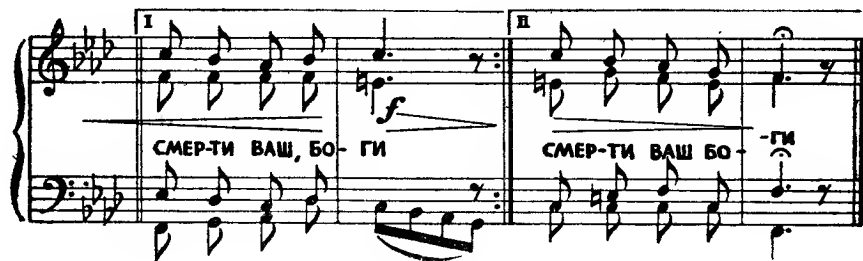
СМЕР - ТИ НА

СВІ - ТУ СТАНЕМ БЕЗ ВА - ГИ,

ff МИ ПРИ - СЯ - ГА - І - СЯ

ДО - ЛЮ ПЕ - РЕ ПЕР - ТИ, РОЗ - ДЕР - ТИ ПРИ - СУД

p

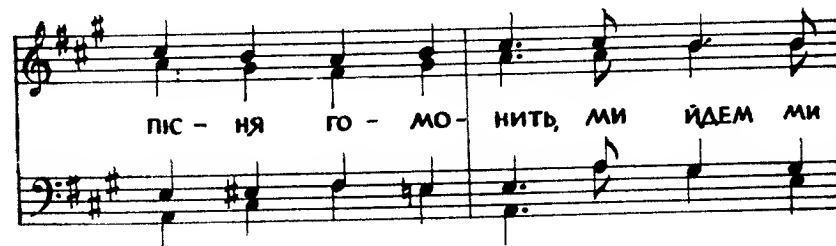
Ми лицарі без жаху і без смерти,
На злочин світу станем без ваги,
Ми присяглися долю переперти,
Роздерти присуд смерти ваш, боги!

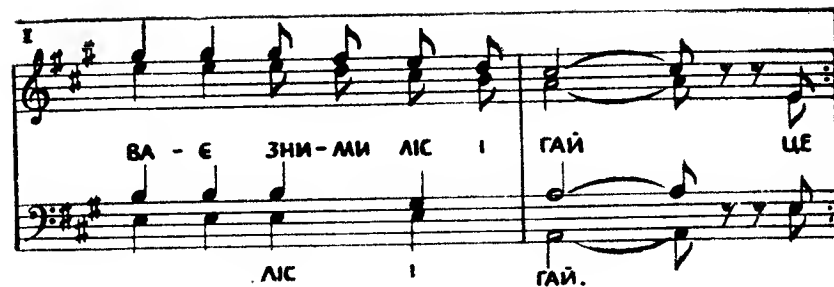
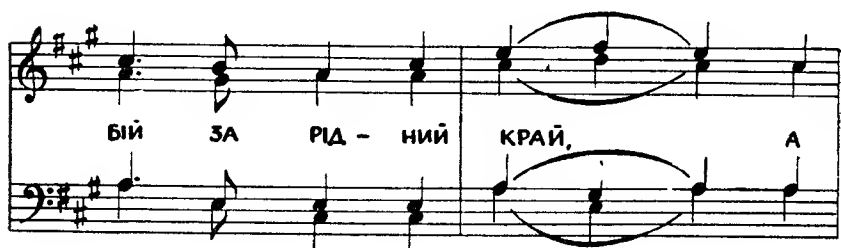
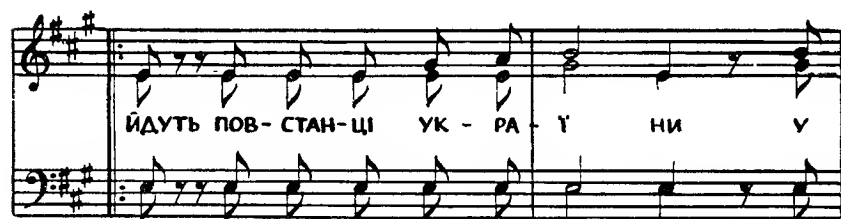
Роздерли Україну ви на чверти,
Безсмертну душу вперли в ланцюги,
Та ми зродились, щоб за неї вмерти,
Роздерти присуд смерти ваш, боги!

Нас не злякають танки ні канони,
Ми славим правду, Бога, новий світ,
Вас прокляли замучених мільйони,
На месть нас гонить кров їх з роду в рід!

Народ безсмертний переможе в бою
І встане месник із кривавих мук,
За нами встане лавою страшною
Мільйон мільйонів мускулястих рук!

Здвигнем з заліза, з крові, із завзяття
Державу від Дунайця по Кавказ.
Ми лицарі, що скинемо прокляття,
За смерть ми смертю покараєм вас.

Що ж то за прапор лопотить
На вітрі під горою?
Що ж то за пісня гомонить,
Ми йдем, ми йдем, ми йдем до бою (2 рази)

Це йдуть повстанці України
У бій за рідний край,
Місяць стелить їм дорогу,
Співає з ними ліс і гай. —

Ні кров, ні рани, смерть страшна,
Не звернуть нас з дороги.
Ясна мета для всіх одна —
У бій за край до перемоги! (2 рази)

Це йдуть повстанці України,...

М

АЩЕРУЮТЬ ВЖЕ ПОВСТАНЦІ

Allegro marciale

ГЕЙ, МАР-ШУ-ЮТЬ ВЖЕ ПОВ-СТАН-ЦІ, ЯК ДАВ-НО КО

mf

ЛІСЬ СТРІЛЬ-ЦІ, СЯ-Є ЗБРО-Я ТХ У СОН-ЦІ

f *mf*

ГРА-Є У-СМІХ НА ЛІ-ЦІ. ХТО ЖИ-ВИЙ, ВРЯД-СТА

ff ХТО ЖИ-ВИЙ

ВАЙ ЗДО-БУ-ВА-ТИ ЛЮ-БИЙ

ВРЯД-СТА-ВАЙ СТА-ВАЙ СТА-ВАЙ НАШ ЛЮ-БИЙ

КРАЙ ВИ ЗВОЛЯ-ТИ

I II

РІД-НИЙ КРАЙ ХТО ЖИ РІД-НИЙ КРАЙ!

p

Гей, маршують вже повстанці,
Як давно колись стрільці,
Сяє зброя їх у сонці,
Грає усміх на лиці.

Хто живий, хто живий,
В ряд ставай, в ряд ставай
Здобувати, визволяти
Любий, рідний край!

Тільки зброя дасть нам волю,
Гей, юначе, не барись,
В тихих водах, ясні зорі
Знов засяють, як колись.

Хто живий, хто живий...

Вже не буде ворог лютий
Розпинати нам братів,
Не вливатиме отрути
В серця чисті юнаків.

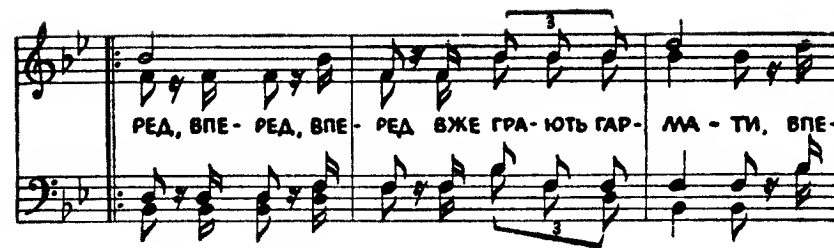
Хто живий, хто живий...

Перед нами молодими
Простелився волі шлях,
Пісня лине в небо сине
Переможно має стяг.

Хто живий, хто живий...

В ПЕРЕД, ВПЕРЕД

Marziale

Вже досить кривд, зневаги і знущання,
Загнали сурми, волі час настав,
Горить Україна вся вогнем повстання,
Встає народ весь до повстанських лав.

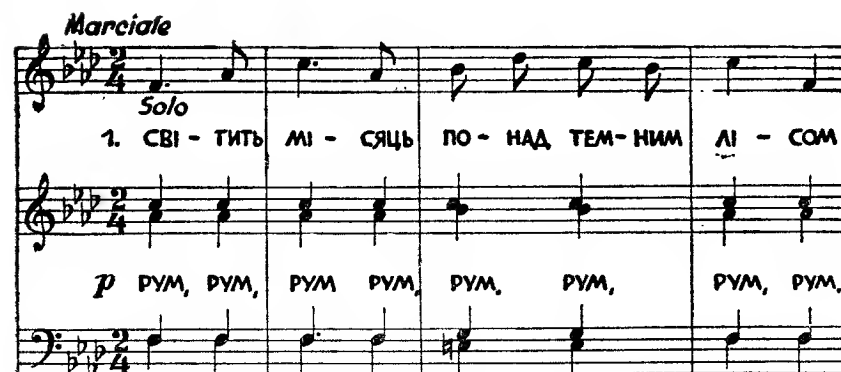
Вперед всі, вже грають гармати,
Ми йдемо в останній наш бій,
Летять за катами гранати,
Встає весь нарід вільний! — Вперед, вперед.

Ідуть полки нестримані героїв,
Женуть комуну, зайдів-поляків,
Сини землі, України вільні вої,
Що за свободу стануть всі як стій.

Вперед всі, вже грають гармати...

Встає Соборна Вільна Україна,
Вже чути брязкіт розриваних оков,
Не буде більше згарищ ні руїни,
Бо нас розсудить залізо і кров.

Вперед всі, вже грають гармати...

Світить місяць понад темним лісом,
Буйний вітер кругом завіва,
Із гір Карпат ярами на долину
Сотня повстанців гордо виступа.

Гей, гей! Гей, гей!
Сотня повстанців гордо виступа!

Лунає пісня докруги бадьора,
Кожний тисне зброю у руках,
Журчить потік, шумлять карпатські бори,
Веселий усміх грає на устах.

Гей, гей! Гей, гей!
Веселий усміх грає на устах!

Стогнуть бори і палають села,
Що їх клятий комунар палить,
Ось ще хвилина, кари час настане,
Настане суд і катові не жить!

Гей, гей! Гей, гей!
Настане суд і катові не жить !

Тремтять кати, почувши брязкіт зброї
Юних орлят і месників за кров,
Встає народ, вже сходить сонце волі,
Вже досить мук, недолі і оков!

Гей, гей! Гей, гей!
Вже досить мук, недолі і оков!

В Чорнім Лісі, темнім борі,
Сурми, поклики, пісні,
Там гуляють „Різунівці”,
Славні лицарі грізні.

Командир веде перед там,
Славний лицар бойовий,
На його наказ щохвилі,
Всі готові йти у бій.

Як заграють скоростріли,
В бій усі ідуть, як льви,
Йдуть повстанці переможно —
Це Бандерові Орли.

Б'ють Москву із України,
Розгорівсь народний гнів,
Кров ворожа ллється всюди,
Де йде відділ „Різунів”.

Піднімається повстання,
Україна у вогні,
Над лісами над борами
Чути голос „Різунів”.

Сяє воля Україні,
Сяє полум'ям ясним,
Слава, слава „Різунівцям”,
Слава лицарям грізним!

ПІСНЯ СОТНІ ШУМА

Allegro inoderato
Solo

mf СПІ- ВАЙ, ШУ- МИ, ЗЕ - ЛЕ - НИЙ БО - РЕ, *mf* ГУ-

Duo

Tutti

КАЙ-ТЕ, ГРО-МИ ВЕС-НЯ-НІ, ЗА-ГРАЙ ТРЕМ-БІ-ТО НА ВСІ

f

Duo

ГО - РИ, СВІ-ТІТЬ У ПУТЬ СВЯ-ТІ ВОГ-НІ! *tr* ЙДЕ

ЗА-ГРАЙ

Trio

СОТ - НЯ НА - ША НА - ЧЕ ВИ - ХОР, ІЗ НА - МИ НАШ СО - ТЕН - НИЙ

ШУМ. ХОЧ СМЕРТЬ ГРІЗ - НА І ЛЮ - ТЕ ЛИ - ХО, МИ

f *tr*

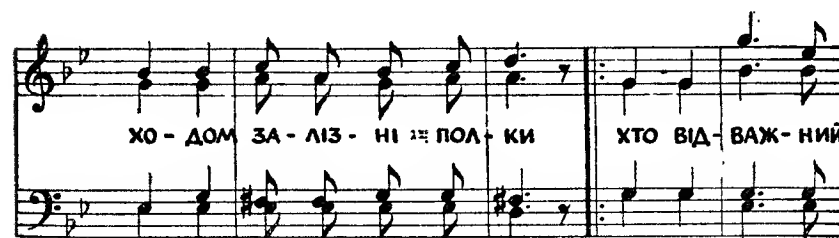
ЙДЕМ ПІМ-СТІТЬ КА-ТІВСЬ-КИЙ ГЛУМ!

Співай, шуми, зелений боре,
Гукайте громи весняні,
Заграй трембіто на всі гори,
Світить у путь, святі вогні!

Йде сотня наша, наче вихор —
Із нами наш сотенний Шум.
Хоч смерть грізна і люте лихо —
Ми йдем пімстить катівський глум!

Заграєм чітко в кулемети,
Ми грізна месників чота,
Гриміть співуче міномети!
Вставай, Україно Пресвята!

Конайте люті супостати,
Вперед завзяті юнаки!
Вставай, вставай Україно-Мати,
До бою кличуть нас віки!

Там за лісом сонце сходить,
Мчить вже Командир до нас.

Там за лісом сонце сходить, та сходить,
Мчить вже Командир до нас.

Як приїхав, крикнув: „Слава”!
Фронтом, фронтом по Кавказ!

Як приїхав, крикнув: „Слава, та Слава”!
Фронтом, фронтом по Кавказ!

Я приїхав привітати
Вас степовії орли,

Я приїхав привітати, вітати
Вас степовії орли.

Щоб у перші лави стати,
І на займанця вести!

Щоб у перші лави стати, та стати
І на займанця вести!

Кавалерія з-за лісу,
А піхота з-за гори.

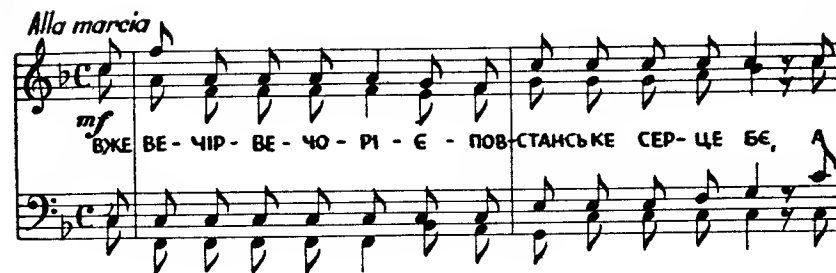
Кавалерія з-за лісу, з-за лісу,
А піхота з-за гори.

Кавалерія на шаблі,
А піхота на штики!

Кавалерія на шаблі, на шаблі,
А піхота на штики.

Перемоги прапор має,
Командир перед веде!

Перемоги прапор має, та має,
Командир перед веде!

Вже вечір вечоріє,
Повстанське серце б'є,
А лента набої
Поспішно подає.

Ах, лента за лентою —
Набої подавай,
Вкраїнський повстанче,
В бою не відступай!

В марші цілу нічку,
А в ранній зорі
Почались завзяті,
Запеклі бої.

Ах лента за лентою...

А ворог атакує
І претяся щосил,
Юнак кулеметчик
Їх правно косив.

Ах лента за лентою...

Як сонце сходило,
Втомлений юнак,
Упав він ранений,
Упав він на взнак.

Ах лента за лентою...

До нього санітарка
Поспішно іде,
В обличчя вдивляєсь,
Його пізнає.

Ах лента за лентою...

Він в неї вдивляєсь,
Пече в грудях рана,
Біля кулемета
Дівчина молода.

Ах лента за лентою...

А ворог атакує.
В останній момент —
Наново заграв вже
Затихлий кулемет.

Ах лента за лентою...

НІ СЛІЗ НІ РИДАНЬ

Marciale moderato

pp НІ СЛІЗ, НІ РИ - ДАНЬ, НІ ПРО - КЛО - НІВ, НІ *tr*

КВО - ЛОС - ТИ ДРЯХ - ЛИХТАР - ЦІВ, А *p* *f* НО - ВИХ СО - ТЕНЬ БА - ТА

ff ЛЬЮ - НІВ, ТВЕР - ДИХ І НЕ - ЗЛОМ - НИХ БОР - ЦІВ *p* Є *ff* *pp*

ДИ - НИМ МО - ГУТ - НИМ ДЕ - ВІ - ЗОМ ЗІ

ТРЕ - МО КОР - ДО - НИ ЗБРУ - ЧІВ ДЕР - *ff*

ЖА - ВА - ЦЕ КРОВ І ЗА - ЛІ - ЗО, СВО - *mf*

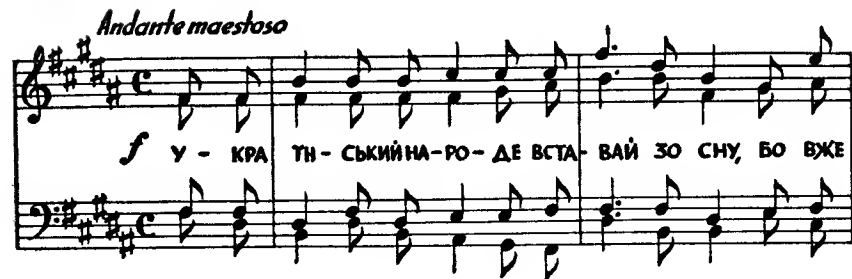
БО - ДА - ЦЕ ВІС - ТРЯ МЕ - ЧІВ, Є ЧІВ *p* *P*

Ні сліз, ні ридань, ні проклонів,
Ні кволости дряхлих старців,
А нових сотень, батальйонів,
Твердих і незламних борців.

Єдиним могутнім девізом
Зітремо кордони збручів.
Держава — це кров і залізо,
Свобода — це вістря мечів!

Від Дону, Кубані й Кавказу,
До Тиси і Пруту ріки,
Служняні одному наказу
Повстанські залізні полки.

В неволі Дніпро і Карпати,
Гартуйте серця, насталить,
Іде Україна могутня,
Для волі майбутніх століть.

Музична партитура української пісні. Складено для голосу та фортепіано. Тональність: два дізми (D major). Метр: 4/4. Партитура складається з п'яти систем, кожна з яких має верхній та нижній регістри. Ліричні тексти українською мовою надруковані між нотами.

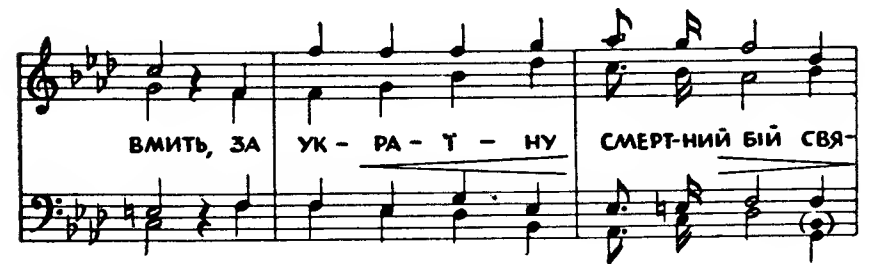
Ліричний текст:

У-НУ СО-БОР-НУ ЗДО-БУ-ДЕМ І СА-МІ ПА-НУ-ВА-ТИВНІЙ
 БУ-ДЕМ, БО КО-ЗАЦЬ-КЕ ПЛЕ-М'Я МИ ХО-РО-БРЕ, РІД-НИЙ
 КРАЙ МИ СА-МІ О-СВО-БО-ДИ-МО. ЗА НАС
 БОГ, СИ-ЛА, Й ПРАВ-ДА СВЯ-ТА, НАМ ВЖЕ
 СХО-ДИТЬ ПО-БІ-ДИ ЗО-РЯ.

Український народе, вставай зі сну,
 Бо вже час революції йде.
 Кров'ю, волю і честь, здобувай свою,
 Нам українська честь понад все.

Україну Соборну здобудем
 І самі панувати в ній будем,
 Бо козацьке плем'я ми хоробре,
 Рідний край ми самі освободимо.
 За нас Бог, сила й правда свята,
 Нам вже сходить звитяги зоря.

Ось день війни народної,
Ось карі й помсти час,
Нема вже сили жодної,
Щоб стримувала нас.

Повстань, повстань, народе мій,
Бери за зброю вмиць,
За Україну смертний бій,
Свята війна горить.

Ми йдемо в бій з ворожими
Полками орд чужих,
Ми віримо, що зможемо
Звільнити край від них.

Повстань, повстань, народе мій...

Не нам неволя й панщина
І не для нас тюрма,
Не хочемо Московщини,
Й німецького ярма!

Повстань, повстань, народе мій...

Tempo di marcia

Solo *Duo*

mf ІЗ ГІР КАР-ПАТ НЕ-СЕТЬ-СЯ ГО-МІН ВО-ЛІ, ІЗ ГІР КАР-ПАТ НЕ-

Tutti

СЕТЬ СЯ ВО-ЛІ ЗОВ ТАМ СИ-НЬО ЖОВ-ТІ ЛО-ПО-ТЯТЬ ПРА-

ПО-РІ, ТАМ ВЖЕ ЗА-ГРА-ЛА У-КРА-ТІНЬ-КА КРОВ.

p

ТАМ СИ-НЬО *p*

Із гір Карпат несеться гомін волі,
Із гір Карпат несеться волі зов...
Там синьо-жовті лопотять прапори —
Там вже заграла українська кров.

Там борами мандрують „Сіроманці”,
На плечах кріс, граната у руках...
Батьківщини це вірнії повстанці
Виконують Провідника наказ.

Бандера шлях до волі нам покаже...
З його наказу ідемо у бій!
І розіб'єм, розгромим кодро враже,
Запалимо визвольний буревій.

Гей, рідний брате Заходу і Сходу,
Єднайсь в один ударний моноліт!
Ми Україні вибором свободу,
Загарбницький повалимо ми світ!

Батьківщино, о люба наша Мати,
Ми знищимо ката, волю принесем.
І заgrimлять могутнії гармати,
Вітаючи Тебе з воскресним днем.

Moderato *Duo* *Tutti*

mf *p*

НУ І ЩОЖ, ЯК ПРИЙ-ДЕТЬ-СЯ У МЕР-ТІ, У ПО-

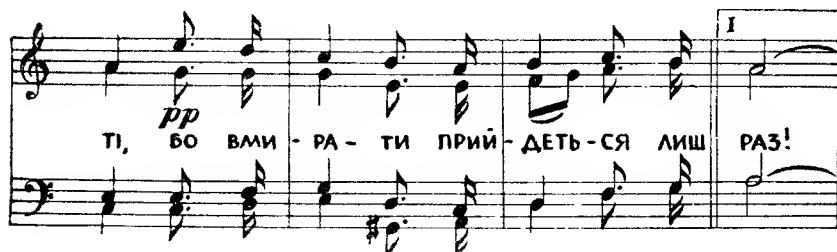
ХІД-НИЙ ШИ-НЕ-ЛІВЖИ-ТАХ, МИ У ВІ ЧІ СМІ-Є МО-СЯ

tr

СМЕР - ТІ, БО ВМИ - РА - ТИ ПРИЙ-ДЕТЬ-СЯ ЛИШ

pp *mor*

РАЗ, БО ВМИ - РА - ТИ ПРИЙ-ДЕТЬ-СЯ ЛИШ РАЗ!

Ну і що ж, що прийдеться нам вмерти
У похідній шинелі в житах,
Ми у вічі сміємося смерті,
А вмирати прийдеться лиш раз.

Будуть нас на воротах прощати
Надаремно дівчата ждучи,
Будуть нам маршової співати
До атаки гранати рвучись.

Наша сотня залізна ударна,
Наша сотня в бою багатир,
Нас тризуба веде знам'я грізне
І завзятий наш друг командир.

За потоптану честь України,
За поганьблену землю святу,
Ми йдем, щоб підняти з руїни
Українську державу нову.

ЗБУДИСЬ МОГУТНЯ УКРАЇНО

Збудись могутня Україно,
Козацьке плем'я стань на змаг,
Туди, де сонце, де вершини,
До перемоги йде Твій шлях.

Готуйся у бойові лави
Козацьке плем'я молоде.
До перемоги і до слави
Тебе Бандера поведе.

Вже степ Твій знову вкрився кров'ю,
В пожарах світ увесь горить,
Наїзники в смертельнім бою
Рішають, хто з них має жить.

Готуйся у бойові лави...

Нехай кровавляться прокляті,
Тіла їх прийме чернозем.
Бо нам на Сході володіти,
І володіти ми будем!

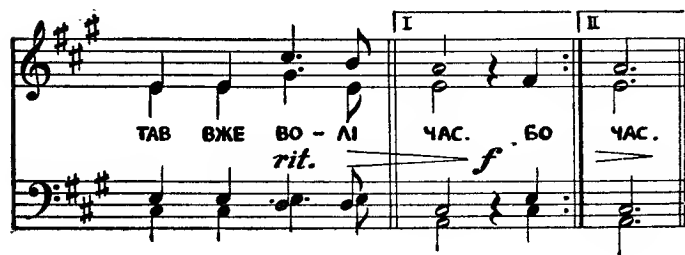
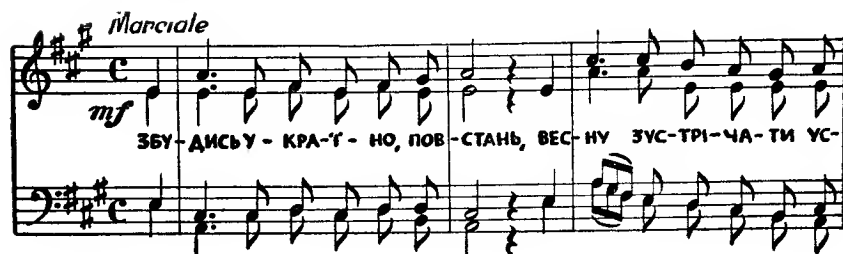
Готуйся у бойові лави...

Повстане Київ заповітний,
Шапки козацькі зацвітуть.
Залопотить блакитно-жовтий,
В Софії дзвони загудуть.

Готуйся у бойові лави...

ЗБУДИСЬ УКРАЇНО

Збудись, Україно, повстань,
Весну зустрічати устань,
Бо сонце сяє вже для нас,
Для нас настав вже волі час

Юначе стрункий, молодий,
Ставай зі зброєю у бій,
Жде нарід твій, жде рідний край,
За Україну все віддай.

Тюрм і неволі не знесем,
Кайдани вражі розірвем,
Нам серце каже, каже честь,
Життя свободне, або смерть.

Заграва небо червонить,
Ревуть гармати, сталь дзвенить.
Чи скоро вільний будеш знов,
Розсудить меч, розсудить кров.

Ми чуєм волі, волі зов,
Народ свободний буде знов,
Ми йдемо в бій до перемог,
Бо з нами правда, з нами Бог.

ВІХОДЬ НАРОДЪ

Andante marciale

f ВИ - ХОДЬ, ВИ - ХОДЬ НА - РО - ДЕ ЗТЮРМ ТУ - ДИ, **ff** ДЕ ВЖЕ ВО - ЛЯ ВИ -

p ТА - Є, **p** ДЕ НО - СЯТЬ ВХА - ЛЯ - ВАХ СВЯ - ЧЕ - НІ НО - ЖІ, **p** ДЕ

ПО - ЛУ - МЯ ПОМ - СТИ ПА - ЛА - Є. **f** ВЖЕ ПІС - НЯ ТРЕМ - БІ - ТИ ГРО -

МА - МИ ГУ - ДЕ, НО - ВИХ ГАЙ - ДА - МА - КІВ

Solo mp ПІС - НЯ НЕ КВО - ЛЕ РИ -

pp crescendo poco a poco..... ВБІЙ СВЯ - ТИЙ ВЕ - ДЕ ТИЙ ВЕ - ДЕ ЦЯ

У БІЙ СВЯ -

ДАН - НЯ - ЦЕ ЗОВ, ЦЕ ЗОВ - ДО ПОВ -

ПІС - НЯ ВБІЙ ЦЕ ЗОВ, ДО ПОВ - СТАН -

СТАН - НЯ! **I** НЯ! ЦЕ ЗОВ. **f** ВЖЕ **II** НЯ ЦЕ ЗОВ.

Виходь, виходь, народе, з тюрм,
Туди, де вже воля витає,
Де носять в халявах свячені ножі,
Де полум'я помсти палає.

Вже пісня трембіти громами гуде,
Нових гайдамаків в бій святий веде.
Ця пісня — не кволе ридання —
Це зов, це зов до повстання!

Вставай, вставай народе мій,
Свобода народам — людині!
Зі Сходу вже сяє Тризуб золотий,
Сіятиме вічно від нині.

Вже пісня трембіти...

Дрижи, дрижи проклятий кат,
Ще мент і утопишся в крові.
Мов буря народна стихія гряде,
І рве вже залізні окови.

Вже пісня трембіти громами гуде,
Нових гайдамаків в бій святий веде,
Настане всенародна згода,
Свобода народам, свобода!

Гей, повстанці українські,
Як це вам здається,
Прийшов москвин в вашу хату,
Та й ще з вас сміється.

Нападає на всі села,
Б'є, мордує діти,
Палить села і хутори,
Мусять всі терпіти.

Разом з нами в святім бою
Стануть всі народи,
Бо усім їм Московщина
Не дає свободи.

Вже повстанці України
Взяли кріси в руки,
Здобувають Україну
Козаків правнуки.

Andante

p МОВ О-ЛЕНЬ ТОЙ, ЩО ЗА-ГНА-НИЙ БЕ-ЛО-ТО, ЗА-ЦЬКО-ВА

НИЙ СО-БА-КА-МИ ВЛІ-САХ, БО-РО-ЛИ-СЯ ТАМ ВІД-ДІ-ЛИ ПІ-

p ХО-ТИ, КІН-НО-ТА *mf* ЙДЕ ЗА НИ-МИ ПОСЛІ-*f* ДАХ. БО-РО-ЛИ

p ААХ.

Як олень той, що загнаний в болото,
Зацькований собаками в лісах,
Боролися там відділи піхоти,
Кіннота йде за ними по слідах...

Паде з утоми військо по дорозі,
Не в силі кріса вдержати в руках,
А босі ноги пухнуть на морозі,
Кривавлять рани в драних сорочках.

І бій кипів... І сил вже не ставало,
За полком полк ішов ворожих сил...
І крикнув хтось: „У нас нема набоїв!”
Зполудня втихло і впав останній стріл.

Загнали їх, забрали від них зброю —
Вірних синів святої боротьби.
І впав наказ: „Ви власною рукою
Копайте тут самі собі гроби!”

Потомлені, знеможені, побиті,
Копали враз могили на полях...
Під оклик, гомін, крик несамопитий
Московських військ, все стало у рядах.

„Готова вже могила всім єдина” —
Промовили. А відповідь дав кат:
„Ось вам Соборна Вільна Україна,
Для вас нема, соборників, пощади!”

„А коли хтось із вас складе присягу,
Що буде вірним вік-по-вік Москві,
І відречеться нині свого стягу,
Той буде вільний і щаслив тоді”.

В холодну днину серед снігу, мряки,
Над сніжним гробом, що на них чекав,
Мовчало триста шістдесят юнаків,
Ніхто не зрадив, ласки не благав.

І впав наказ, клекочуть скоростріли,
Юнацтво стелиться мов та трава,
І труп за трупом падає в могилу,
А скоростріл клекоче не вгава.

З великої некритої ще ями
Несуться зойки ранених і зов.
І хтось грозив кривавими руками;
„Ми нині гинем, завтра кров — за кров!”

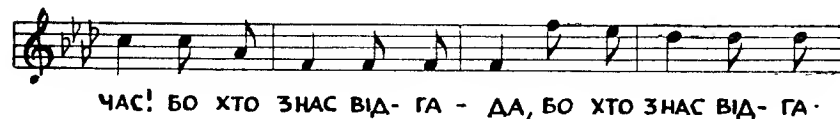
Хтось вечером закопував могилу,
І бачив, як один стрілець вмирав,
І говорив до другого на силу,
Ти смертію життя народу дав.

Пливають роки від року, аж до року,
Співає пісню все новий кобзар,
І оспівує у піснях народу
Кривавий, ще не помщений Базар.

Allegretto

Ох, як люблю, ох, як люблю ті наші гори,
Де по лісах гуля легінь.
Шумить потік там край діброви,
У них прожив там двадцять літ.

Гей же гу, гей же гу!
Гей же га, гей же га!
Жиймо ще, жиймо ще,
Поки час, поки час!
Бо хто з нас відгада,
Бо хто з нас відгада,
Чи ще завтра стане нас?

А в ту пору, а в ту пору, як лютий ворог,
По селах і лісах розбивсь,
Гуляємо собі по лісі,
Як гуляв Довбуш ще колись.

Гей же гу, гей же гу!...

І стали нам, і стали нам, ті наші гори,
Твердинею у лютий час,
А віковічні темні бори,
Від ворогів хоронять нас.

Гей же гу, гей же гу!...

А як здобудемо, здобудем Україну,
То гори все шумітимуть,
Тут бились наші партизани,
Що влили пімсту в нашу грудь.

Гей же гу, гей же гу!...

Ч И ЧУЄШ МІЙ ДРУЖЕ

Adagio

ТЕН. I *f*

ТЕН. II *f* ЧИ ЧУ - ЄШ, МІЙ ДРУ - ЖЕ Ю НА - ЧЕ, ЧИ

БАС. БАР.

ЧУ - ЄШ ТОЙ БРЯЗ - КІТ КАЙ ДАН, ЯК

p

МА - ТИ УК - РА - Ї - НА ПЛА - ЧЕ ЗА

СТІЛЬ-КИ ТЕР - ПІН - - НЯ РАН?

mor

Чи чуєш, мій друже юначе,
 Чи чуєш той брязкіт кайдан,
 Як мати Україна плаче,
 За стільки терпіння і ран?

Чи бачиш, Дніпро висихає,
 Пороги шуміти стають,
 Зозулі по деревах сідають,
 Про долю Вкраїни кують?

Чи бачиш, жита похилились,
 Ти сів — воно не твоє,
 Ти мучивсь по днях і по ночах,
 А ворог лиш з того жие?

Чи бачиш, Карпати сумують,
 Дивлячись на ярмо синів,

А вітер тихенько по полі
Розносить жалібний їх спів?

Вдень ворог до тебе сміється,
А ввечір в кайдани кує,
За твою цю працю гіркую,
Гармати на тебе кує.

Ми чули ці болі ще змалку
І в серці сказали собі:
Для Тебе живем Україно,
Щоб волю здобути Тобі.

Allegro fresco

mf

ГЕЙ НА ПІВ-НО-ЧІ НА ВО-ЛИ-НІ, СТВО-РИ-ЛАСЬ

АР-МІ-Я У-ПА, ЩО-БИ ВОС-КРЕС-ЛА У-КРА

ff *p*

І-НА І ЗА-ВІ-ТА-ЛА СВО-БО-ДА. ЩО-БИ-ВОС-

pp

ДА.

Гей на півночі, на Волині,
Створилась армія УПА,
Щоби воскресла Україна
І завітала свобода.

Про контингенти там не знають,
Живуть там люди, мов в раю,
Бо за цю волю, за свободу
Волинь пролляла кров свою.

Горіли села і містечка,
Борці боролись ніч і день,
В перших рядах борців-героїв
Згинув Івахів, наш Василь.

Упав як лицар України,
На полі слави як борець,
Ціле життя страждав по тюрмах,
Геройська смерть сплела вінець.

Прощай, герою України,
Прощай наш друже дорогий,
Твої діла нам незабутні,
А твій наказ для нас святий.

Сестра в селі рідненькім плаче,
Щодня виходить за село,
Чи не приїхав брат додому,
Чи не побачить ще його...

Не плач сестричко, не журися,
Поглянь у синю далечинь —
Твій брат умер, та жити буде
В піснях майбутніх поколінь!

Andante

ВСЮ НІЧ НЕ-ВГА-ВА-ЛА СТРАШ-НА ЗА-ВІР-Ю-ХА, ВЕ-

ЛИ-КІ У-ПА-ЛИ СНІ-ГИ, КО-

ЛИ БОЛЬ-ШЕ-ВИ-КИ ПІД-ХО-ДИ-ЛИ ЗТИ-ХА У

СЕ-ЛА, ЛІ-СИ ТА Я-РИ. *p*

Всю ніч не вгавала страшна завірюха,
Великі упали сніги,
Коли большевики підходили стиха
У села, ліси та яри.

Їх було багато, як чорної хмари,
Чекали в світанку в снігах,
Щоб кинути в села великі пожари
І грітись тоді при вогнях.

А буря у вікна так голосно вила,
Не видно довкола доріг,
Про волю повстанці у снах своїх снили,
А ворог їх лютий стеріг.

В селі цьому спало лиш 40 повстанців
І снили щасливі сні,
Не знали, що згинуть прийдеться їм вранці,
І смерти не ждали вони.

Аж враз на світанку, у сніжну завію
Кати надлетіли, як стій,
Проснулись повстанці, вхопили за зброю
І кинулись всі на пробій.

Билися завзято цілих дві години,
Пробилися в ліс за село,
І впали за волю, за славу України,
Там 40 тоді їх лягло.

Тепер в тому лісі, де мужньо так бились,
Висока могила стоїть,
Там сорок повстанців на віки спочили,
Там сорок повстанців лежить.

Т

УЖНО ГРАЛА ЧУДОВАЯ СКРИПКА

Adagio

pp ТУЖ - НО ГРА - ЛА ЧУ - ДО - ВА - Я СКРИП - КА,

p СУМ - НО ЗВУ - КИ ВДА - ЛЕ - ЧИТЬ НЕС - ЛИСЬ,

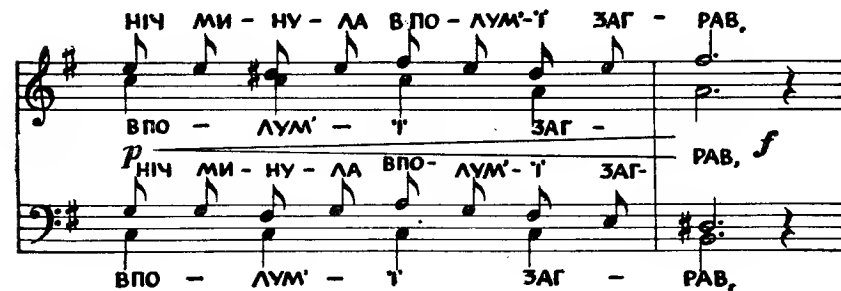
БІД - НЕ СЕР - ЦЕ У - ГРУ - ДЯХ БО - ЛІ - ЛО,

p ТІЛЬ - КИ СЛЮ - ЗИ ПО - КО - ТИ - ЛИСЬ ВНИЗ. *Dim.*

Тужно грала чудова скрипка,
Сумно звуки в далечинь неслись,
Бідне серце у грудях боліло,
Тільки сльози котилися вниз.

Розлучалась закохана пара,
Розлучалась не перша вона,
Будь здорова, дівчино кохана,
У повстанці відходжу вже я.

І гукнула далеко гармата,
А на стійці із крісом стрілець,
Згадав вечір чудовий, дівчину,
Й тії сльози, що лилися вниз.

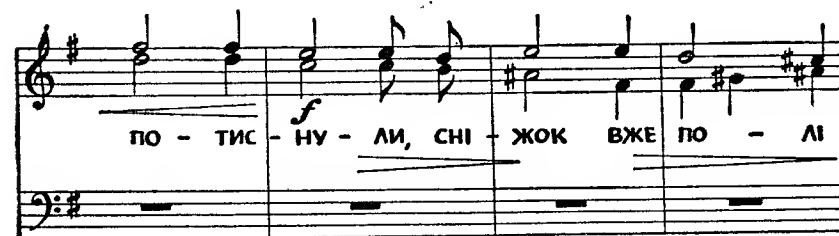
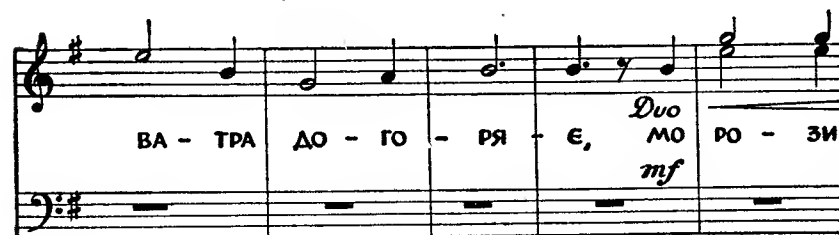
Тихий ліс, а біля нього шанці,
Ніч минула в полум'ї заправ,
Втомлені стрільці поснули вранці,
Вартовий їх сон оберігав.

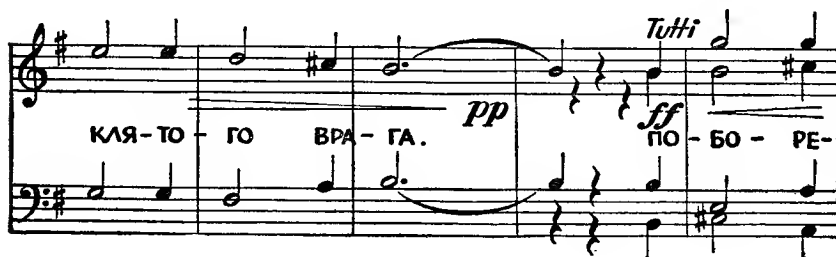
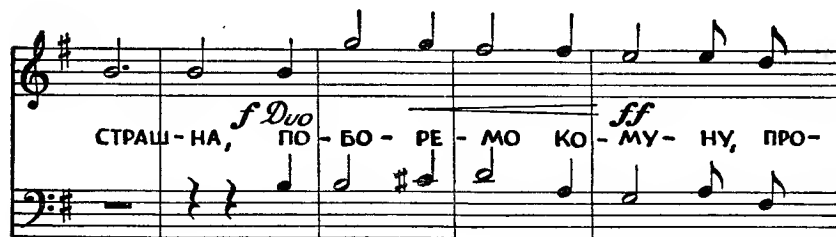
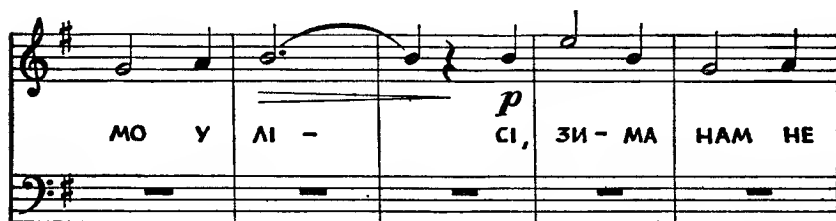
Тихо, тихо, полем вітер віє,
Шелестить, торкнувшись лица,
І несуться в даль солодкі мрії
Вартового, юнака стрільця.

Ось він вдома, вийшли сестри любі,
Стара мати в білому платку,
І в той час позад нього на дубі,
Пролунало збуджене ку-ку.

Ой, чого ти закувала зрана,
Мрій солодких перервала нить,
Угадай, скажи моя кохана,
Скільки років я ще буду жить?

Байдуже кує собі зозуля,
Рік, другий, четвертий на кінець,
І рахунок перервала куля,
Похилився прострілений стрілець.

Довкола ліс шумить
І ватра догоряє,
Морози потиснули
Сніжок вже політає.

Ми сидимо у лісі,
Зима нам не страшна,
Поборемо комуну,
Проклятого врага.

Хоч вороги лютують,
Ми свищемо на них,
У „кадрах ми зелених”,
Гущавах лісових.

Як ввечорі із лісу
На засідку ідем,
Бояться вороги нас,
Бо смерть ми їм несе.

Tempo di marcia
ТАМ ПО-ПІД ЛІ-СОМ, ТЕМ-НИМ БО-РОМ ПО-ВСТАН-ЦІ НА-ШІ

mf *f*

ЙДУТЬ І НА РУ-КАХ СВО-ЇХ МО-ГУТ-НІХ ТО

p

ВА-РИ-ША НЕ-СУТЬ. І ЗНО-БУ ХМА РИ ПО-ТЕМ-

mf

НІ-ЛИ, А ЗМО-РЯ ЙДЕ ТУ МАН. СКА-

f *f*

ЖИ, СКА-ЖИ ЧО-ГО ЗА-ДУ МАВСЬ ПОВ-СТАН-СЬКИЙ О-ТА МАН.

p

Там під лісом, темним бором
Повстанці наші йдуть
І на руках своїх кремезних
Товариша несуть.

І знову хмари потемніли,
А з моря йде туман.
Скажи, скажи чого задумавсь,
Повстанський отаман?

А той товариш, хлопець бравий,
Повстанець молодий,
Він цілий кров'ю обіллятий,
З розбитими грудьми.

І знову хмари потемніли,
Стріляв наш кулемет,
Кошуна боса утікає,
УПА іде вперед!

А як вже вийшли на поляну,
Сказали сотням: „Стань!”
Сказали сотням: „Стать на струнко!”
І: „На могилу глянь!”

І знову хмари потемніли,
А з моря йде туман.

Скажи, скажи чого задумавсь,
Повстанський отаман?

Спи наш друже, хлопче бравий,
Відважний молодий,
Тебе ми з честю поховаєм,
А завтра підем в бій.

І знову хмари потемніли,
Стріляв наш кулемет,
Комуна боса утікає,
УПА іде вперед!

Заплакали карі очі
В далеку задивлені путь,
Там тихим шляхом опівночі
Повстанці на Волинь ідуть.

Дівчина головку склонила,
Буйну кучеряву на грудь,
Бувайте здорові, соколи,
Щаслива вояцька вам путь.

Нараз серед темної ночі
Враз заграв різко кулемет,
Ще пострілів кілька — і тихо,
Чути лиш вибухи гранат.

Аж тут серед темного бору
Виходять два хлопці малі,
Приносять німецьку машинку,
Прийміть у ряди нас, друзі.

Нам батька германці убили,
Замучили матір торік,
Нас двоє у лісі лишилось,
Жертвуєм Вкраїні свій вік.

Стріляти ми вмієм, вчив батько,
Гранати умієм кидать,
Нам воля воскресне з кайданів,
За волю не страшно вмирать.

Старий сотник глянув на діти,
З очей покотилась сльоза,
Цілує в чоло очайдухів,
Дарує на двох нагана.

Molto moderato

Тен. КА- ЛИ - НОНЬ-КА ТАЙ ВЯ-НУ-ТИ СТА - ЛА

Тен. Бар. ЦВІ - ЛА ЦВІ - ЛА КА- ЛИ - НОНЬ-КА ТАЙ ВЯ-НУ-ТИ СТА - ЛА

Бас ТАЙ ВЯ-НУ-ТИ

p *mf*

ОЙ ЧО -- ГОЖ ТИ ДІВ-ЧИ - НОНЬ-КО

ПЕ-РЕ-СТА-ЛА, ОЙ-ЧО ГОЖ ТИ ДІВ-ЧИ - НОНЬ-КО ПРЯ-СТИ ПЕ-РЕ

СТА - ЛА ЧО - ГОЖ ТИ ДІВ-ЧИ - НОНЬ-КО ПРЯ-СТИ ПЕ-РЕ

f *mp*

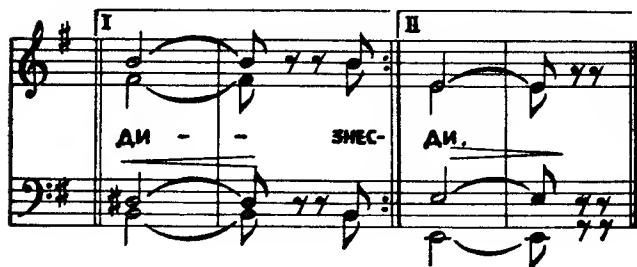
Цвіла, цвіла калинонька,
Тай в'янути стала,
Ой чого ж ти дівчинонько
Прясти перестала?

Пішов, пішов мій миленький
В повстанські загони,
Не журись, мое серденько,
Він край наш боронить.

Не хилися калинонько
Вітями додолу,
Повернеться незабаром
Твій милий додому.

Хай не плаче стара мати
Дрібними сльозами,
Буде, буде перемога,
Тай за повстанцями.

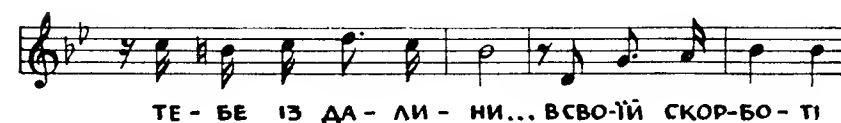
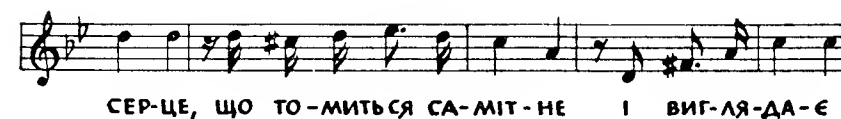
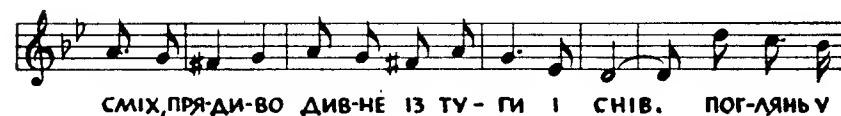

Бабусю, бабусю!
Чого тебе ніччю
У відділ занесло сюди?
Не знаю, синочку, не знаю, молодче, —
Іду та не знаю куди.

А звідки ж ти родом?
Чому ти старенька
В хатину свою не ідеш?
До тла погоріло село мое рідне
І хати ти вже не знайдеш.

А де ж є дідусь твій,
Куди він подався?
Де діти твої, де сини?
Над дідом, дочкою, гранат розірвався —
Синів постріляли кати.

Ночами і днями
Блукаю самотна,
Шукаю притулку і сна.
Сьогодні я рада, сьогодні щаслива,
Бо вас, бо героїв знайшла.

Поглянь, за вікном сніг...
І мрія біла із недавніх днів,
І в даль летить, мов сміх,
Прядиво дивне із туги і снів.

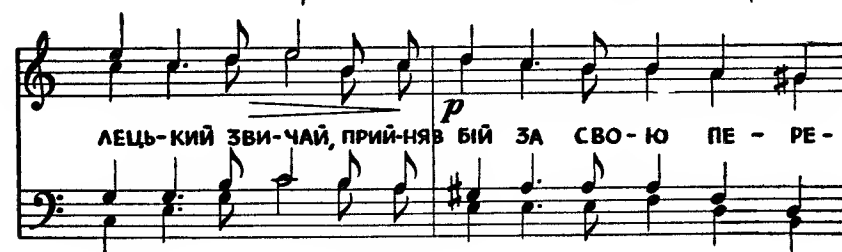
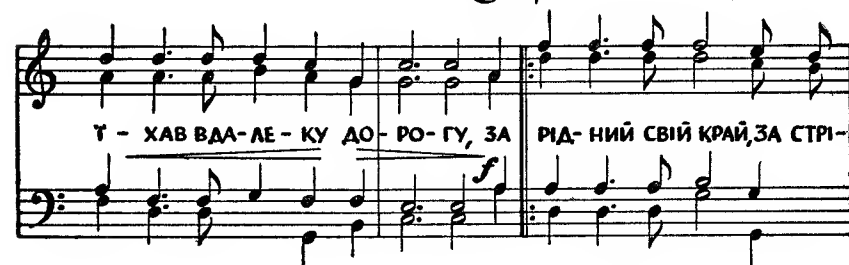
Поглянь у серце, що томиться самотнє
І виглядає тебе із далини...
В своїй скорботі воно таке привітне,
Ах, повернися із срібної імлі.

Подай в трепеті сну
Радість побіди і одчай жаги,
Тугу твою кріпку
І розмах, що не боїться зими.

В годину тиху ти розкажи про мрію,
Що каже нам кидати юний чар,
І розвіває в серцях нам сніговію,
Вливає в жили нам полум'яний жар.

Ми йдем під ритм душі
Казковим кроком по тріумф чи смерть,
Щоби великі дні,
Свідчили гідно про кривавий герць.

Одна шалена нас полонила доля
І увінчала нашу любов мов цвіт.
Чи ми побідим, чи згинемо за волю,
Житиме вічно порив, заклятий в міт.

Розпрацався стрілець зі своєю ріднею,
Й поїхав в далеку дорогу,
За рідний свій край, за стрілецький звичай
Прийняв бій за свою перемогу.

А вітер колише зелену траву,
Молодий дуб на дуба схилювся,
Листя шелестить, вбитий стрілець лежить,
Над ним коник його зажурився.

Ой, коню, мій коню, не стій ти даремне
І землі не розкопуй копитом,
Біжи, коню мій, скажи неньці моїй,
Що я лежу у лісі убитий.

Хай батько і мати і рідні сестри,
Нехай вони за мною не плачуть,
Я в лісі лежу, за ріднею тужу,
Чорний крук наді мною лиш кричє.

Ряди за рядами ідуть партизани,
До походу гармати їм грають,
За народну честь — за знування і смерть —
Вони ката усюди карають.

Andante

Тен. I *mf* ХАЙ ЗЕМ-ЛЮ ВИ-ОР-ЮТЬ ГРА-НА-ТИ ТА

Тен. II

ПІД-ГО-ТОВ-ЛЯТЬ ПІД ЗА-СІВ, ПО-БА-ЧИ-ТЕ

ЖНИ - ВА ДІВ-ЧА-ТА НАС *p* ПАР-ТИ-ЗАН-СЬКИХ

I КО-СА-РІВ. II РІВ.

Хай землю виорють гранати
 Та підготовлять під засів,
 Побачите жнива, дівчата,
 Нас партизанських косарів.

На грудях кулеметна стрічка,
 В руках граната і наган,
 І дармо плачеш, дівча в нічку,
 Твій милий своїй волі пан.

І шкода сліз і шкода жалю,
 Бо ти на світі не одна,
 Від тебе знайду кращу кралю,
 Ця кралея пишна — це війна.

Війна палка, рум'янолиця,
 За смерть дає свою любов,
 А прийду знову я до тебе,
 Як вернуся живий, здоров.

Вона осталася удома,
 Пісню співала лиш сама —
 Тихенько, тихо, хтось стукоче
 З саду до неї, до вікна.

Там кінь стоїть, гризе вуздечку,
 Іди спитай його сама,
 Чому на його сіделечку
 Твого милого нема?

Твій милий десь далеко в лісі
 Лежить в терновому вінку,
 Згадай його хоч раз у пісні
 У тихий вечір у садку.

Музична партитура для голосу та фортепіано. Титул: ПІСНЯ ПРО НЕЧАЯ. Музичний розмір: 4/4. Темп: *moderato*. Динаміка: *mf*. Текст пісні: В БІЙ ЗА СЛА-ВУ КО-ХА-НО-ГО ПРО-ВО

Музична партитура для голосу та фортепіано. Текст пісні: ЖА-ЛА СТРІЛЬ-ЦЯ, ЦІ-ЛУ НІЧ-КУ ПРО-

ЩА - ЛА - СЯ, ЦІ - ЛУ - ВА - ЛА ВУС - ТА

ff І ШЕП - ТА - ЛА КО - ХА - НО - МУ, НЕ ПО - БА - ЧИШ МЕНЕ
ff

НЕ, *mf* ЯК КО - ЛИСЬ ТАМ ПІД ВИШ - НЕ
molto p.
pp
molto p.

Ю ПРИ - ГОР - ТА - ЛА ТЕ - БЕ.

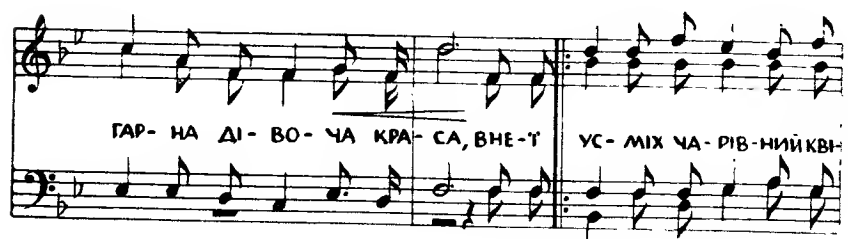
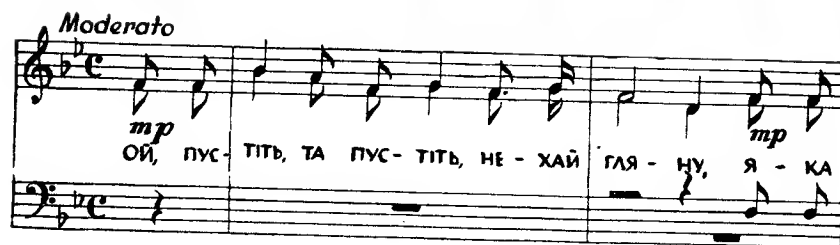
В бій за славу, коханого
Провожала стрільця,
Цілу нічку прощалася,
Цілувала в уста.

І шептала коханому,
Не побачиш мене,
Як колись там під вишнею
Пригортала тебе.

Вже прийшла та хвилиночка,
Від'їжджати пора,
Поцілував в останнє,
Вже сидів в стременах.

Лети, орлику, птичкою,
Ворогів розбивай,
Неси свого товариша,
Це вже другий Нечай.

Дудонить під копитами
Степова трава,
Спів лунає між горами,
Україна вільна.

Ой, пустіть, та пустіть, нехай гляну,
Яка гарна дівоча краса,
В неї усміх чарівний квіточок,
По плечу розпущена коса.

Ой, останься, мій милий, останься,
Прошу тя не лишай ти мене,
Пригадай собі наше кохання,
Як я вірно любила тебе.

Вірю, вірю, моя дорогая,
Що ти вірно любила мене,
Але мушу служити Вкраїні
І на той час кидаю тебе.

Грають сурми зі сходу й заходу,
Час до бою, ставайте в ряди,
Визволяти Вкраїну з неволі,
Визволяти наш нарід з тюрми.

Встане воля, воскресне Вкраїна,
Погуляєм в широких степах,
І не будем вже більше каратись
В тих проклятих ворожих тюрмах.

Lento

mp

СТА - РЕНЬ - КА НЕНЬ - КА ПЛА - ЧЕ, ТУ - ЖИТЬ,

ДІВ - ЧИ - НА ПЛА - ЧЕ МО - ЛО - ДА. КА - ТИ МОС -

ff КОВ - СЬКІ ЗА - ПА - ЛИ - ЛИ *mf* І НА - ШІ СЕ - ЛА

І МІС - ТА.

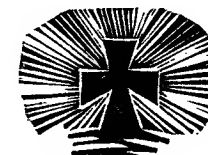
Старенька ненька плаче, тужить,
Дівчина плаче молода.
Кати московські запалили
І наші села і міста.

Забрали сина молодого,
Дівчині милого взяли.
Не вернеться уже ніколи,
Кого чекісти повели.

Не сам один в тюрму попався,
Три сотні друзів разом з ним,
Сини найкращі України,
З гарячим серцем степовим.

Криваво вранці сонце сходить,
І в місті гомін ожива,
Тоді чекісти починають
Свої пекельнії жнива.

По десять разом їх виводять,
Мотор, як завжди, загудів...
І ще раз „Слава Україні!”
І мертві падають долів.

Я СЬОГОДНІ ВІДІЖДАЮ

Lento Я СЬО-ГО-ДНІ ВІД ВАС ВІД'ІЖ - ДЖА - Ю БО-РО-

mf *Solo* *Duo* *mf*

НИ ТИ РІД-НЕ-СЕНЬ-КИЙ КРАЙ, МО-ЖЕ ВЕР-НУСЬ А МО-ЖЕ ЗА-

pp МО-ЖЕ Я ЗА

ГІ - НУ, ТИ ДІВ-ЧИ - НО ПРО МЕ - НЕ ЗГА-

fp *pp* *мор.*

ДАЙ. МО-ЖЕ

pp *pppp*

МО-ЖЕ

Я сьогодні від вас від'їжджаю
Боронити ріднесенький край,
Може вернусь, а може загину,
Ти дівчино про мене згадай.

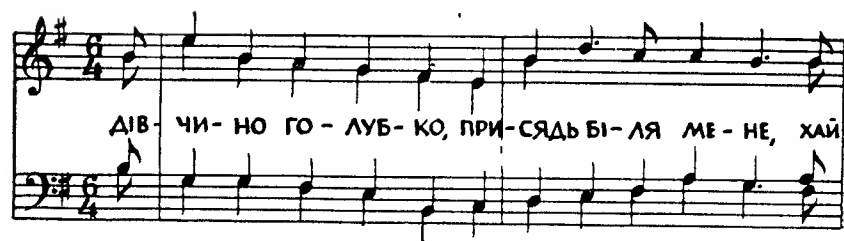
І згадай ті щасливі хвилини,
Як любились, кохалися ми,
Твоє личко рожевий цвіточок,
Твої очі чарують мене.

А удома старенькая мати
Свого сина в вікно вигляда,
Чи поверне він з чорного лісу,
Чи покращить матусі життя?

Ой, не плач, не ридай стара мати,
Твого сина на світі вже нема.
Він загинув в повстанському бою,
Залишилась могила сумна.

Поскидали вони мазепинки,
І клялися за нього пімстить.
Щоб вже кров не лилася даремне,
І щоб неньку стару звеселить.

ДІВЧИНО ГОЛУБКО

Дівчино голубко, присядь біля мене,
Хай тебе пригорну ще раз,
Нехай поцілую, обнявши востаннє,
Бо може заплачеш по нас.

Бо вже відходжу я на Волинь з друзями,
Всіх нас туди кличе наказ,
Щоб в УПА боротись за волю України,
До зброї там кличуть всіх нас.

На горі могила, тризуб весь в прапорах,
А хрест березовий в квітках,
Три лави повстанців в стіп гробу героїв,
Присягу складають всі враз.

А дзвони в дзвіниці все грають, як сурми
Присягу повстанську несуть,
Від узгір Кавказу, до срібного Сяну,
Це марші бойові на путь.

Упала команда — тверда і рішуча: —
„До зброї повстанці, вперед!”
А сонце криваво понад гору знялось,
Сніжок шляхи стелить на схід.

Від'їхали друзі, по селах затихло,
Вертають дівчата до хат,
Повстанську пісню лиш вітер доносить
З весною ми вернем до вас.

3

АВТРА В ДАЛЕКУ ДОРОГУ

ЗАВ-ТРА ВДА-ЛЕ-КУ ДО-РО-ГУ СВО-ГО КО-

ВДА-ЛЕ-КУ ДО-РО-ГУ

ВДА-ЛЕ-КУ ДО-РО-ГУ - КО-НЯ

НЯ О-СІД-ЛА - Ю,

КРІ-СА ЗА - КИ - НУ НА

О - СІД-ЛА - Ю,

ПЛЕ - ЧІ, МИ-ЛУ СВО-Ю ПО-ПРО-ЩА - Ю.

Завтра в далеку дорогу
Свого коня осідлаю,
Кріса закину на плечі,
Милу свою попрощаю.

Вихром долину я в поле,
Зелене море сколишу,
І незабудьку на спогад
Своїй дівчині я лишу.

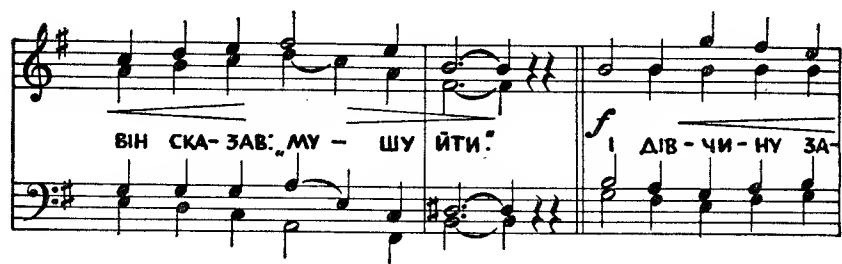
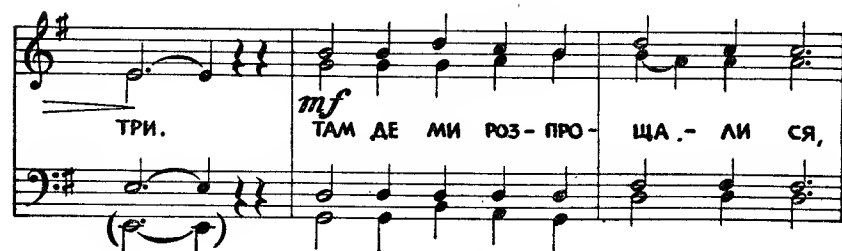
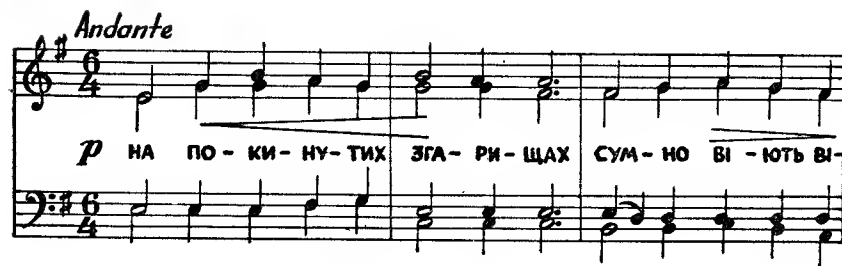
Батькові, ненці вклонюся,
Рідних сестер попрощаю,
Шаблю припну я до боку,
Ворона свого замаю.

І виряджала матуся
Сина, ой, свого сокола,
Щастя для нього у бою
Щиро благала у Бога.

А дівчинонька соколу
Червону квітку подала,
Слава героям України,
Вслід партизанам сказала.

Гей, там ідуть партизани,
Вітер за ними лиш віє,
І не одно серденьтко
Тужить за ними та мліє.

НА ПОКИНУТИХ ЗГАРИЩАХ

На покинутих згарищах
Сумно віють вітри,
Там де ми розпрощалися,
Він сказав: „мушу йти”.

І дівчину заплакану
Кинув він молоду,
І сказав їй: „Зі славою
Я до тебе прийду!”

І з друзями подібними
Його доля сплела,
І пішов він до рідної,
До своєї УПА.

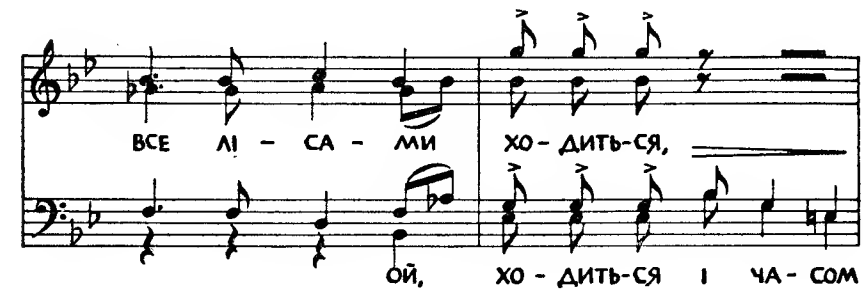
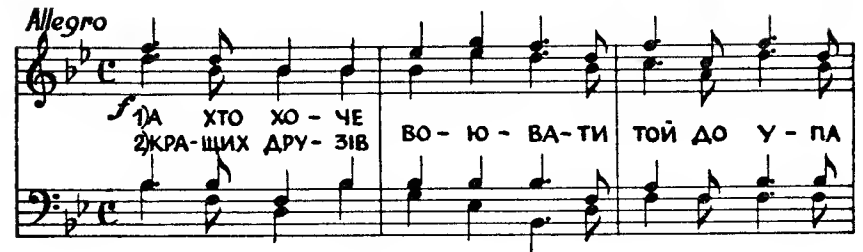
І поглянув в останнє
Милій в тєє вікно,
Де сиділа кохана,
Цілувала його.

Друзі з радістю стрінули
Молодого стрільця,
Розказали про подвиги,
Про повстанське життя.

І дівчину заплакану
Кинув він молоду,

І сказав їй: „Зі славою
Я до тебе прийду!”
І в лісах непроходимих
З кулеметом в руках,
Він боровся з червоними,
В славних лавах УПА.

І дівчину заплакану
Кинув він молоду,
І сказав їй: „Зі славою
Я до тебе прийду!”

А хто хоче воювати
Той до УПА хай іде,
Кращих друзів й Командирів
Він у світі не знайде.

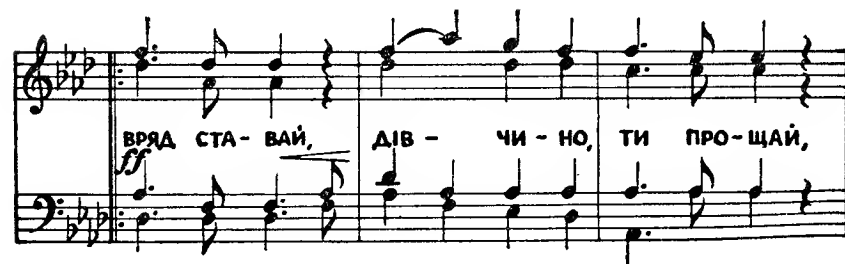
У повстанцях добре є,
Все лісами ходиться,
І не спиться і не їсться,
Часом трохи і боїться,
Та це все ніщо, гей!

Був час, де ми приглядались,
Яке в нас життя було,
Не забудемо ми того,
Бо з нас вже військо.

У повстанцях добре є...

Ми у бою завжди сміло
На всіх ворогів ідем,
Люблять нас дівчата наші —
Кращих ніде не знайдем!

У повстанцях добре є...

Там в горах, у Карпатах, у ярах,
Там зродився перший курінь,
Курінь „Гайдамак”.

Гей, раз-два, в ряд ставай,
Дівчино, ти прощай,
Кличе сурма. Милий твій,
За Україну в бій,
Йде у бій!

А курінний Хмель накази видає,
А бунчужний наш від праці
Рук не чує вже.

Гей, раз-два, в ряд ставай,...
А на поляні рух великий став,
Там сотенні з чотовими
Вчать військових вправ.

Гей, раз-два, в ряд ставай,...
В нас кухар то персону є важна,
Як насипле пів їдунки,
Раз — і вже нема.

Гей, раз-два, в ряд ставай,...
А по науці вийдем всі з лісів,
Боронити рідний нарід,
Бити москалів.

Гей, раз-два, в ряд ставай,...

Соловію, рідний брате,
Виклич мені дівча з хати,

Та раз, два,
Виклич мені дівча з хати, та раз.

Виклич мені дівча з хати,
Бо я маю щось спитати.

Та раз, два,...

Бо я маю щось спитати,
Чи не була стара мати.

Та раз, два,...

Ой, чи була, чи не була,
Що з повстанцем говорила.

Та раз, два,...

А я мамі признаюся,
Що з повстанцем кохаюся.

Та раз, два,...

Allegro marciale

Solo

mf ВСО-РОК ТРЕ-ТИМ РО - ЦІ МИ І - ДЕ - МО ВБІЙ ЗА

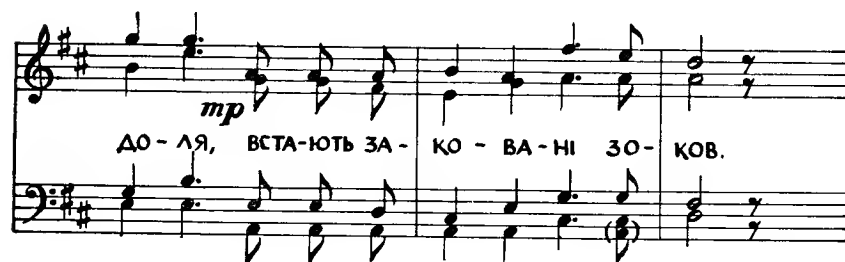
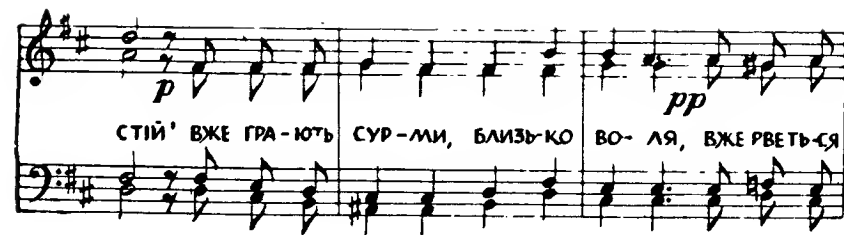
РІД-НУ У - КРА Ї - НУ ЗА НА - РІД СВІЙ. *f Tutti* МИ

ВВІД-ДІ - ЛАХ У - ПА І - ДЕМ НА ВО - РО - ГА ЗА

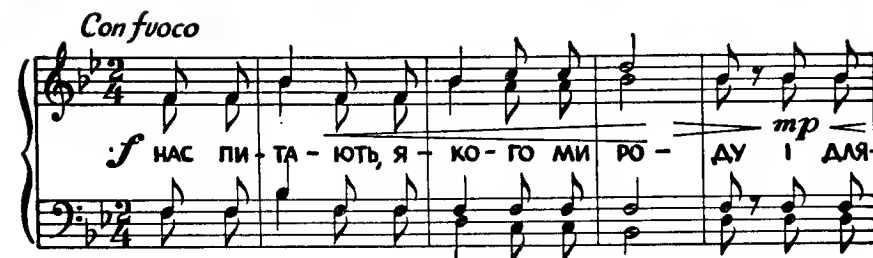
В сорок третім році ми ідемо в бій
За рідну Україну, за нарід свій.
Ми в відділах УПА ідем на ворога,
За рідну Україну, за рідні права!

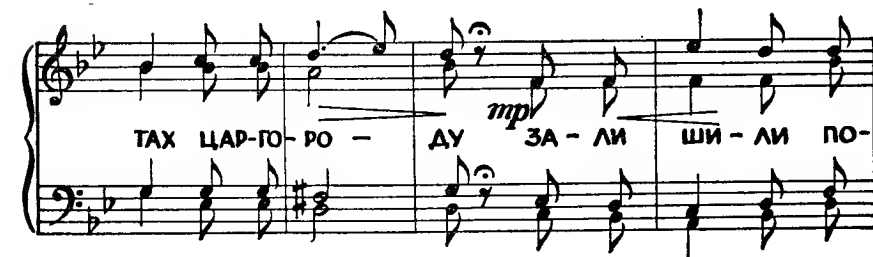

Ми — українські партизани
 Рушаєм лавами у бій,
 За нашим прикладом повстане
 Народ пробуджений якстій!

Вже грають сурми, близько воля,
 Вже рветься серце, кличе кров,
 В вогні кується наша доля,
 Встають заковані з оков.

64

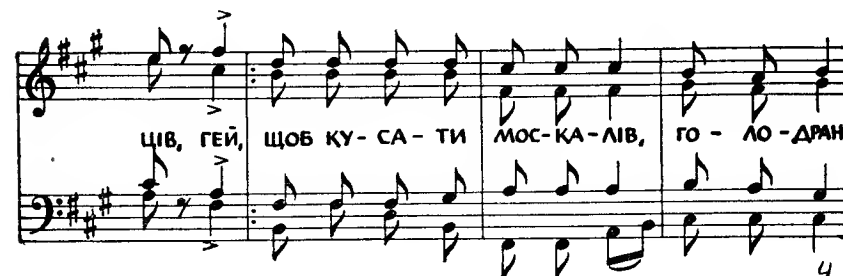
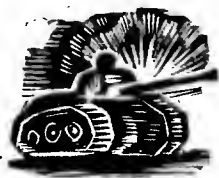

Нас питають, якого ми роду
І для кого торуєм шляхи, —
То ж то наші до брам Царгороду
Ударяли залізні полки.

Та ж то наша долоня стискала,
Підіймала важкого меча,
Аж німіла зухвала Варшава
І Суздаль зловорожий дрижав.

Нас далеко у світі всі знали,
Пам'ятали поляглих ми кров,
Ми загарбників люто карали
І карати устанимо знов!

Зголосився комар
До повстанців,
Щоб кусати москалів,
Голодранців.

Tempo di marcia
ГЕЙ, ГО- ТУЙ-ТЕ ХЛОП-ЦІ ЗБРО-Ю, ВИ- РУ-ША-Є - МО ДО

I II
Ten.
f

II
Bass.
ХЛОП-ЦІ ВИ- РУ-

БО-Ю ТА НА ВО-РО-ГІВ, —

mf

БО-Ю НА ВО-РО- ГІВ СВО-ІХ НА ВО-РО ГІВ НА СВО-ІХ

ГІВ НА ВОРО-ГІВ

НА СВОІХ КА-ТІВ. ЩОБ КАЙ-ДАНУЖЕ КУ - ВА-ТИ, У - КРА-

mf *p* *f*

НА КУ-ВА-ТИ У - КРА-

Т - НУ РОЗ-ПІ-НА-ТИ, БІЛШ НІ - ХТО НЕ

mf БІЛШ НІ - ХТО НЕ

ВЖЕ СМІВ НІ ХТО НЕ

СМІВ НЕ

СМІВ

СМІВ НІ - ХТО НЕ СМІВ ВЖЕ БІЛШ НІ - ХТО НЕ СМІВ БІЛШ НІ - ХТО

mp *p* *ff*

СМІВ НІ - ХТО НЕ СМІВ ВЖЕ

МА - ШИ - НО - ВА ПІ-СТО-ЛЯ ВМО-ЛО-ДИХ РУ-

pp *mf* *Bar. Solo*

МА - ШИ НО - ВА ПІ-СТО - ЛЯ В НА- ШИХ МО-ЛОДИХ РУ-

pp МА - ШИ - НО - ВА ПІ - СТО-ЛЯ ВМО-ЛО - ДИХ РУ -

КАХ ПЕ - РЕД НА-МИ СХО-ДИТЬ ПЕ - РЕД НА-МИ СХО - ДИТЬ

f

КАХ

КАХ ПЕ РЕД НА - МИ ПЕ - РЕД НА-МИ СХО - ДИТЬ

Гей, готуйте, хлопці, зброю,
Вирушаємо до бою
Та на ворогів,
На своїх катів!
Щоб кайдани уже кувати,
України розпинати
Більш ніхто не хтів,
Більш ніхто не смів!

Машинова в нас пістоля,
В дужих, молодих руках,
Перед нами сходить воля —
Цільно бий по ворогах!

Весь народ іде із нами,
З лісовими юнаками,
Під повстанський стяг,
На рішальний змаг!
Не лякаємося смерти,
І, як треба буде вмерти,
Впадемо на полях,
На своїх степах!

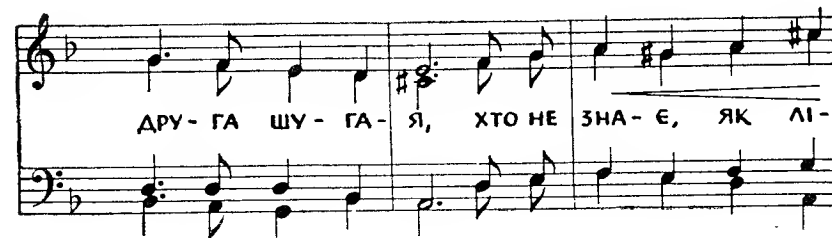
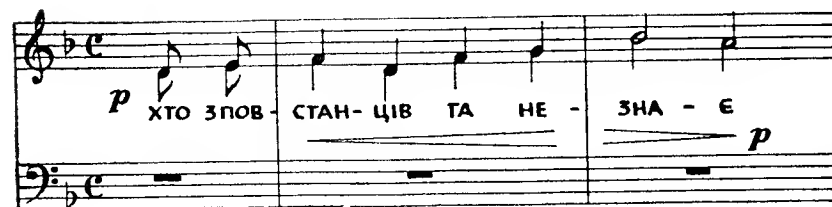
Машинова в нас пістоля...

Ворогів зметем проклятих,
У боях важких, завзятих,
За розритий край,
За зчорнілий рай!
Не пощадимо нікого,
Переможемо духа злого, —
Боже, силу дай,
Боже, помагай!

Машинова в нас пістоля...

Славній пам'яті повстанця, коман-
дира УПА Йосифа Позичанюка

ЗНА - ЮТЬ У - СІ ХЛОП - ЦІ, ЗНА - ЮТЬ ЯК О -

ДИ, ВІН - ПО - ЕТ, БО ЄЦЬ ОД - ВАЖ - ЧИЙ,

Handwritten musical score for the song "Синь по-братин-ме, по-братин-ме". The score is written on two staves. The top staff is in G major (one sharp) and 3/4 time. The bottom staff is in G major (one sharp) and 3/4 time. The lyrics are written below the staves. The first staff has a measure with a whole rest, followed by a measure with a whole note G4. The second staff has a measure with a whole note G4, followed by a measure with a whole note G4. The lyrics are: "Синь по-братин-ме, по-братин-ме".

ти - че, вірний до ро-гий не за-

бу де-мо про-те-бе, дру-же бо-го-вий!

Хто з повстанців та не знає друга Шугая,
Хто не знає, як літає молоде орля?
Знають, знають усі хлопці, знають як один,
Він — поет, боєць, одважний, України син.

Побратиме, побратиме, вірний, дорогий,
Не забудемо про Тебе, друже бойовий!

Червоні, в'ється обрій, мов вогненний змій,
 Це Шугай веде повстанців з ворогом у бій.
 Багрові ціле небо, багрові світ,
 Гей, привіт Тобі, Шугаю, вогневий привіт!

Побратиме...

Хто ж січе там з автомата аж трясеться гай?
 Це кладе комуну кляту побратим Шутай!
 Ой, схилився, ой, упав він тихо на плече,
 Кров червона, кров повстанська по снігу тече!

Побратиме...

Поховали та під кленом друга Шугая,
Посумніла, зажурилась лісова сім'я.
Гей, повстанці, не журіться, не хиліть голов,
Нашим ворогам не жити, буде кров за кров!

Побратиме...

Andante moderato

p ГЕЙ ШУ-МІТЬ, ЛІ-СИ І БО РИ, ВЕС-НА *pp* МИ ШУ-МІТЬ, ГРО-МО-

ВИ-ЦЕ-Ю ВОГ-НЯ-МИ *fp* БУ-РЯ-НИХ СТО-ЛІТЬ. ХАЙ ВДИ-

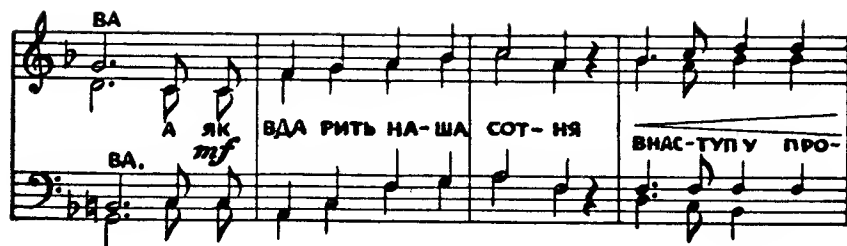
МАХ ЧОР-НІ-Є НЕ - БО, *mf* ХАЙ ЗЕМ-ЛЯ ДРИ- НЕ-БО ХАЙ ЧОР-НІ-Є

ЖИТТЯ *ff* НА-ША *mf* ВО-ЛЯ, НА-ЧЕ *rit* РА-НОК *p*

Tempo I *pp* СРІБ-НИЙ ЗА-ДЗВЕ-НІТЬ. *dimin.* *ppp* НА ША СОТ-НЯ ЦЕ НАЙ-

КРА-ЩА НА-ША *f* СОТ-НЯ БО-ЙО-ВА *mf* ЯК І-

ДЕ ТО ЛІС АЖ СТОГ - НЕ ГНУТЬ-СЯ ДЕ-РЕ-ЯК І - ДЕ ТО ЛІС АЖ СТОГНЕ, ГНУТЬ-СЯ ДЕ-РЕ-ЯК І ДЕ

Гей, шуміть, ліси і бори,
Веснами шуміть,
Громицею, вогнями
Буряних століть!

Хай в димах чорніє небо,
Хай земля дрижить,
Наша воля, наче ранок,
Срібно задзвенить!

Наша сотня — це найкраща
Сотня бойова,
Як іде, то ліс аж стогне,
Гнуться дерева!

А як вдарить наша сотня
В наступ, у пролом,

Наче буря, що мете все
Вогневим крилом!

Командир наш — найлюбіший
В сотні побратим,
Хоч у пекло на гуляння
Підемо всі з ним!

В бою — перший, а в поході
Знає сто доріг,
Він життя готов віддати
За бійців своїх!

Наша сотня...

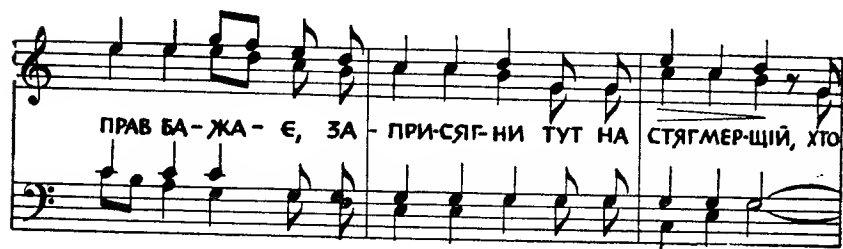
Не тужіть, чорнобриві,
Не глядіть на шлях,
Вернемось, як переможно,
Залопоче стяг.

У поході в нас є любка
Вірна до кінця:
Смерть, що любить і голубить
Кожного бійця!

Наша сотня...

3 АГРАВИ БЛЕСКОМ

Заграви блеском наш стяг сіяє,
Вогнем палає і кличе в бій,
Хто волі й долі, хто прав бажає,
Заприсягни тут на стяг мерщій! (2 рази)

Гей, кріпим, кріпим серця,
Нам немає вороття,
Перелилась чаша вщертъ,
Або воля, або смерть! (2 рази)

Роздуймо, браття, вогонь завзяття,
Життя звернім ми на новий шлях,
І до єднання, хоч скрізь страждання,
Бо доля в наших лежить руках! (2 рази)

Пімстимо ми кривди всі,
Що завдали глитаї,
І боротись будем, знай,
І за волю і за край! (2 рази)

Вперед до цілі йдім без вагання,
Хоч крізь пожежу, крізь пекло мук,
Здобудем волю, всім ясну долю,
Титани духа, титани рук! (2 рази)

Пімстимо ми кривди всі,
Що завдали глитаї,
Перелилась чаша вщертъ,
Або воля, або смерть! (2 рази)

У степу могила чорніє,
Сплять стрільці там вічним сном.
Тихо, тихо вітер віє
І співає свій псалом.

Allegro marciale

ЗРО-ДИ-ЛИСЬ МИ НЕ ЗМІ-І, А - ЛЕ ЗЧИ-НУ, ЩОБ ЗДІЙ-СНИ-

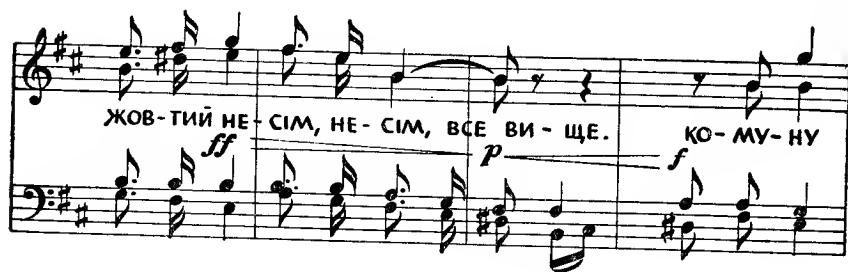
mf *f* *p* *mf*

ТИ ПЕТ-ЛЮ-РИ ЗА-ПО-ВІТ, ЩОБ ЗДІЙ-СНИ-ТИ. ЛЯХ-ВУЙМОС-

f *p* *pp* *f*

КВУ ПРО ГНА-ТИ ЗУ-КРА-Ї - НИ, НО - ВЕ - ЖИТ-

p *f*

Зродились ми не з мрії, але з чину,
Щоб здійснити Петлюри заповіт,
Ляхву й москву прогнати з України,
Нове життя і мир новий створить.

Все вище, і вище, і вище
Ми прапор синьо-жовтий несім,
Комуну і німців ми знищим
І волю здобудем нам всім.

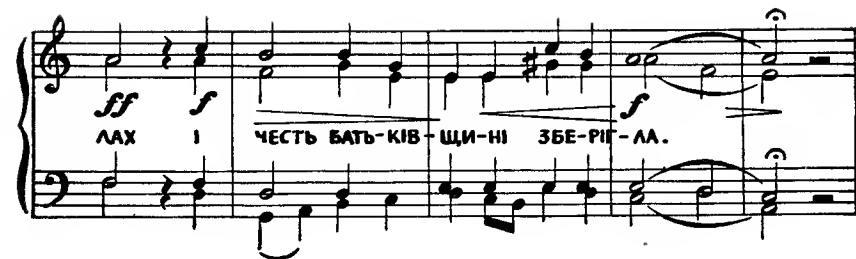
Не вб'єш ти духа, Сталіне проклятий,
Не допоможе ніщо вже тобі,
Даремне прагнеш волю ізламати,
Уже стає народ до боротьби.

Все вище, і вище...

Що нам Сибір, концтабори і грати,
Що муки, смерть в льохах енкаведе,
За все, за все ми у стокрот відплатим,
Тож України воля вже гряде!
Все вище, і вище...

МАРШ СОТНІ ХРІНА

Ми сотня лемківська завзята,
Що в боях зродилась і зросла,
Громила ляхів в своїх селах
І честь Батьківщині зберігла.

Хоч темная нічка мов пекло,
Палають ворожі кубла,
Хоч буря зо снігом гуляє,
Ми йдемо розстрільною в боях.

Тремтить лютий ворог всі ночі,
А днями облавами гуля,
Питає, де сотня „Хрінівців”,
Що полки ворожі розбива.

О, вітра не зловиш ти, кате,
Де тіні підперли верхи,
Від граду залізного лемків
Ти згиниш, щоб більше тут не йти.

Мов вихор гуляє друг Вітер,
По горах, лісах і ярах.
Торощить він зграї ворожі,
В полон забирає в боях.

На лінії Сянік і Лупків
Знимаються в небо дими,
Завзятий мінер наш Омелько,
Мінує ворожі мости.

Мов буря гуляють „Хрінівці”;
Побідно проходять Гічвиці,
Яселко, Завадку, Команчу,
Морохів й також Колониці.

І знає про них Кожушне,
Там в ворога гармати взяли,

Середнє, Мокре і Кам'яне,
 Де зграї ворожі прогнали.
 Хоч впало нас в боях багато,
 Ще більше до бою іде,
 За Тебе свята Україно
 Й любов до народу веде.

Andante

слова невідомого автора
 муз. Остапа Бобикевича

Тен. I
 II

ВІ - ТАЙ СУ - ВО - РИЙ ГОР - ДИЙ ЛІС В ЗЕ

Бас
 I II

p

ЛЕ - НІЙ СВІ - ЖІЙ ТІ НІ, ЧИ МРІ - - ЯВ

ТИ ЯК ГОР - ДО РІС СЛУ - ЖИ - ТИ

УК - РА - Т - НІ? ВЕСЬ ЧАР УЗ - ЛІСЬ, ГОР-

ritard. *cresc po-co a po-*

БІВ, Я - РУГ ВІД - ДАВ ДЛЯ УК - РА-

- co

Т - НИ, ПОВ - СТАН - ЦЯМ ТИ ЯК РІД - НИЙ

ritard

ДРУГ, РІД - НІ - ШИЙ ВІД РО - ДИ - НИ. ВИ -

decresc.

ХО - ВУЙ ВОЛЬНОСТІВОР - ЦІВ ЗАВ - ЗЯ - ТЕ

ПО - КО - ЛІН - НЯ, ДАЙ МЯ - ЗАМ ТУ ГІСТЬ

cresc. et

КО - НА - РІВ ДАЙ ЖИ - ЛАМ МІЩЬ КО -

le - ran - do

РІН-НЯ. ДАЙ МЯ - ЗАМ ТУ - ГІСТЬ КО - НА -

РІВ, ДАЙ ЖИ - ЛАМ МІЩЬ КО -

ritard.

Bariton Solo

РІН-НЯ. ОР- ЛИ ПОВ-СТАН - ЦІ! ХАЙ ВАШ
ОР-ЛИ ПОВ-СТАН - ЦІ! ХАЙ ВАШ

p.

РІД НА РОД - НІ СУ - ШИТЬ СЛОВО -
РІД НА-РОД - НІ СУ - ШИТЬ

- ЗИ. ХАЙ СІ - Є ЖАХ НА ЗА - ХІД
СЛОВО-ЗИ. ХАЙ СІ-Є ЖАХ НА ЗА - ХІД

СХІД ВО РО - ЖУ КРОВ МО - РО-ЗИТЬ. ВІ -

Tutti
ТАЙ СУ - ВО РИЙ ГОР - ДИЙ ЛІС ВЗЕ-
росо а рисо cres - - cen - do

ЛЕ - НІЙ СВИ - ЖІЙ ТІ НІ Я - КУ ПРИ-

СЛУ - ГУ ТИ ПРИ - НІС НА СЛА ВУ

allarg

УК - РА - Ї - НІ

ff

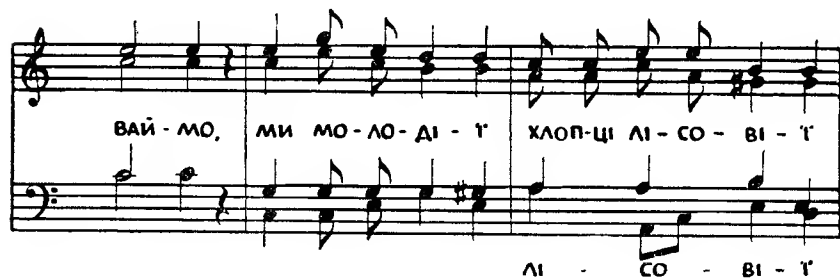
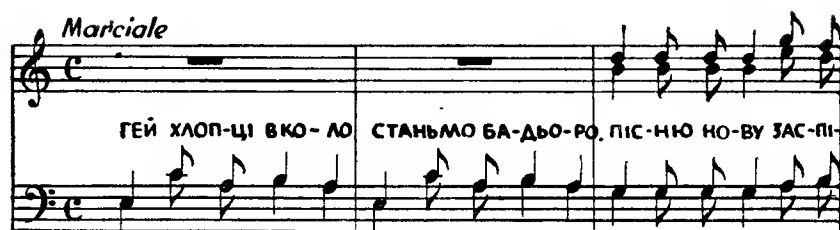
Вітай суворий гордий ліс
В зеленій свіжій тині,
Чи мріяв ти, як гордо ріс,
Служити Україні?

Весь чар узлісь, горбів, яруг
Віддав для України,
Повстанцям ти як рідний друг,
Рідніший від родини.

Виховуй вольности творців
Завзяте покоління —
Дай м'язам тугість конарів,
Дай жилам міць коріння.

Орли повстанці! Хай ваш рід
Народні сушить сльози.
Хай сіє жах на захід-схід
Ворожу кров морозить —

Вітай суворий гордий ліс
В зеленій свіжій тині,
Яку прислугу ти приніс
На славу Україні.

Гей хлопці вколо станьмо бадьоро,
Пісню нову заспіваймо,
Ми молодії, хлопці лісовії
З молоду світа вживаймо.

Нам на страшная і праця важкая,
Ми не боїмось нічого,
Ані тої слоти, ані роботи,
Ані морозу важкого.

Бо при роботі піт залляє очі,
Дошч біле тіло обмие,
Вітер обсушить, мороз нас не рушить,
В тім наше тіло свіжіє.

В УПА служити, кулемет носити
І мандрувати край світу,
Ми молодії, хлопці лісовії,
Скрізь нам дорога відкрита.

ПІСНЯ ХОЛМСЬКИХ ПОВСТАНЦІВ

До правого бою, до бою ставаймо!
Бо пімсти бажать повстанчі серця,
Про Ягоду пісню в бою заспіваймо,
Про Ягоду батька, героя, бійця.

Він був командиром відважним, хоробрим,
На ворога в перших рядах виступав,
Він завжди веселим, усміхненим, добрим,
З завзятого бою останнім вертав.

Старались розбити нас зграї ворожі,
Та він з небезпеки виходив щораз.
Ми його любили за справність і розум,
Ми його любили і він любив нас.

По Холмщині нашій, понад тихим Бугом,
Де чайка об воду черкає крилом,
Там пісня лунає про Ягоду-друга,
Там слава про нього літає орлом.

Його пам'ятає Посадів і Набруж,
Діброва, Черничин, і Мірче й Крилів;
Його пам'ятає Махнівок і Варяж,
Він всюди нещадно громить ворогів.

Лети наша пісне по холмських руїнах,
По галицьких селах, волинських лісах,
Лети наша пісне по всій Україні,
В зелених Карпатах, в донецьких степах.

До бою правого, до бою ставаймо!
Бо пімсти бажать повстанські серця,
Про Ягоду пісню в бою заспіваймо,
Про Ягоду батька, героя, бійця.

НА ЗЕЛЕНІЙ ТРАВІ

На зеленій траві я лежав у крові,
Нога в мене була перебита.
Автомата пустить, я не думав й на мить,
Але диска була вже розбита.

І не вірив ще я, що машина моя
Мені більш вже не буде служити.
І хоч сили не мав, то ще раз спробував,
Нажаль, мусів її відложити.

А друзі всі мої вже вступали в бої,
Гучно грали смертельні машини.
За ідею ж свою тут ведуть боортбу,
Не дармує ніхто ні хвилини.

Не стріляв тільки я і машина моя.
Як дитя я хотів заридати.
Не так рана пекла, як давила туга,
Що я мусів бездільно лежати.

Потемніло в очах, до землі я приляг,
Щоб у неї знайти прохолоду.
І почув я знову, кров стікала в траву —
Я руками пошукував воду.

Врешті ворог втікав, що на нас наступав,
Замовчали пекельні машини,
Тільки ліс клекотів, про героїв шумів,
Що героїв підносять з руїни.

Друзі мої прийшли, на руках піднесли,
І забрали мене зі собою.
При дорозі лежать, два друзі, та мовчать,
Що лягли по-геройськи у бою.

Прощайте друзі, спіть спокійно собі.
Заповіт ви дорешти сповнили,
Батьківщину свою мужньо ви у бою,
До останку життя боронили.

Ми за рідний народ ідемо у поход,
Занесем про вас вістку родині.
Вашу смерть пімстимо, ворога розб'ємо,
І здобудемо волю Вкраїні.

Я пам'ятаю тії слова,
Як ми прощалися колись,
Ти відійшов в повстанські лави,
І ми з тобою розійшлись.

На плече кинув автомата,
Стиснув свій стан ти поясом,
І ти вже був ген, ген, далеко,
Пестила тебе поглядом.

Тебе нема, а я скучаю,
Коли до мене ти прийдеш,
Тебе щодня я виглядаю,
Коли перемогу принесеш.

Розпрощались стрільці вже з ріднями,
У далекий похід відійшли,
Там, де грали побідно гармати,
Сталеві полки їх пішли.

Ми підемо ясними шляхами,
До сонця, до щастя весни,
І прапори замають в просторах
І сповняться мрії і сни.

Перейдуть залізні колони,
По рідних степах і лісах,
І стануть на рідного краю кордонах
У гору піднесуть свій стяг.

Заквітчайте дівчата могили,
Тих стрільців, що впали в бою,
Заспівайте їм пісню весною,
Як цвіти завітнуть в маю.

Заквітчайте їх кріси у цвіти,
Кулемети в стрічки прикрасить,
Бо вільної України ви діти,
І за щастя Її в бій ідіть.

Чи то в хмарах гуде,
Чи то буря гряде?
Гей! То ж то наша повстанська кіннота
Тай у похід іде.

Попереду командир
Мов той місяць серед зір.
Гей! За ним хлопці преславні молодці
На конях вороних.

Командире ти наш,
Просим тебе, веди нас.
Гей! Щоб Україна, матінка єдина,
Тай не журилась.

Ворогів ми знайдем
І у порох зітрем,
Тай розвіємо в просторі мов пір'я,
На копитах рознесем.

Чи вогонь, чи вода,
Це для нас не біда.
Гей! Усміхається наша Україна,
Як у вінку молода.

Не страшна нам є атака,
Як ти з нами наш Бурлака.
Кожний наступ нам приемний,
Як ти з нами наш сотенний.

Гей, чи на бункри, чи на шанці,
Гей, ми в бою, мов би в танці.
Усе ціло вийдем з бою
За твоєю головою.

А як прийде відпочати,
„Фасон тримай пане брате”,
Там з дівчатами „чловеку”
Не вдавайся за далеко.

Гей, чи на бункри,...

Про дівчат все пам'ятайте
І добре їх забавляйте,
Щоб воорги їх не брали
І лиха їм не завдавали.

Гей, чи на бункри,...

„Пане брате” таки вміло,
В селі гідно, в бою сміло,
Щоб усі це пам'ятали,
Кк повстанці воювали.

Гей, чи на бункри,...

Іди від мене ти моя кохана,
Зійди з очей мене не забувай,
Я син лісів, а серце партизана,
На мене жде з побідою весь край.

Надармо ти надією палаєш,
Щоби мене до серця пригортать,
Та ти сама це дуже добре знаєш,
Що партизанам тільки воювать.

Сьогодні нас Карпати зустрічають,
А завтра, знай, Волинь вітає нас,
Відтак підемо прямо аж на Київ,
Полтаву, Харків, рідний нам Донбас.

І так весь час ми чайкою літаєм,
Із лісу в степ широкий ми ідем,
Ми свято вірим в нашу перемогу,
Що Україні волю принесем.

Світить місяць, світить ясний,
Молодий ліс зтиха шумить,
А ви літа молодії —
Як важко нам тут вас прожить .

Довкола б'ються — війна велика.
Усі советську комуну б'ють,
А наші хлопці молодії
Самі охочо до УПА йдуть.

Гей, дівчата молодії,
Як важко з вами розійтись,
Просіть в Бога перемоги —
Ми ще зустрінемось колись.

Ми вірим свято в перемогу,
З вірою радо у бій ідем,
Залитий кров'ю Україні
На руках волю й славу несе!

З М І С Т :

Стор.

1. Гімн безсмертної бативи	7
2. Що ж то за прапор?	9
3. Машерують вже повстанці	12
4. Вперед, вперед	14
5. Марш куреня „Бойків”	17
6. В чорнім лісі	20
7. Пісня сотні Шума	22
8. Гей, степами	25
9. Там за лісом	27
10. Вже вечір вечоріє	29
11. Ні сліз ні ридань	32
12. Український народі	35
13. Ось день війни	38
14. Марш сіроманців	41
15. Ну і що ж	43
16. Збудись могутня Україно	46
17. Збудись Україно	48
18. Виходь народі	50
19. Гей повстанці	53
20. Базар	55
21. Ох, як люблю ті наші гори	58
22. Чи чуєш мій друже	60
23. На Волині	63
24. 40 повстанців	65
25. Тужно грала чудова скрипка	67
26. Тихий ліс	69
27. Довкола ліс	71
28. Там під лісом, темним бором	74
29. Заплакали карі очі	77
30. Цвіла, цвіла калинонька	79
31. Бабуся	81
32. Поглянь за вікном сніг	83
33. Розпрощався стрілець	85
34. Хай землю виорють гранати	87
35. Пісня про Нечая	89

36. Працання	92
44. Соловію, рідний брате	94
38. Я сьогодні від'їжджаю	96
39. Дівчино голубко	98
40. Завтра в далеку дорогу	100
41. На покинутих згарищах	102
42. У повстанцях	105
43. Пісня куреня „Гайдамаків”	107
37. Старенька ненька	109
45. В 43 році	111
46. Ми українські партизани	113
47. Нас питають...	115
48. Пісня про комаря	117
49. Готуйте хлопці зброю	118
50. Пісня про Шугая	121
51. Наша сотня	124
52. Заграви блеском	128
53. У степу могила	131
54. Зродились ми...	133
55. Марш сотні Хріна	136
56. Ліс	139
57. Гей, хлопці вколо	150
58. Пісня холмських повстанців	152
59. На зеленій траві	153
60. Я пам'ятаю тії слова	155
61. Розпрацались стрільці	156
62. Чи то в хмарах гуде	157
63. Пісня сотні Бурлаки	158
64. Іди від мене...	159
65. Світить місяць	160

Вітаємо видання Співаника з огляду на:

- а) Його практичну ціль, бо при допомозі того Співаника можемо й самі навчитися і поширити серед нашої еміграції, в першу чергу серед молоді пісні, що їх склали, співали і співають наші славні бійці УПА, -
- б) Його документарну вартість, бо він є одним із виявів епохи, що увійде колись в історію України під назвою доби УПА.

Тим прикріше однак вражають деякі поважні недоліки, що їх виявляє видання в 1950 р. Співаник і на них хочемо звернути увагу видавців з тою єдиною метою, - щоб у другому виданні, - на яке сподіємось не прийдеться довго чекати і інші недоліки було усунуто.

Ці недоліки, - коли справа про текстову частину співаника такі:

1/ Нічим необгрунтоване перекручування устійнених в Краю текстів, що навіть вже стали відомі і широко розповсюджені на еміграції. Наприклад текст пісні "Ну і щож що прийдеться умерти" надрукований м.і в органі УПА "Повстанець ч.1" за листопад 1944 й у Співанику на стор. 243-45 був вже кількакратно пердруковуваний (м.і. у книжці "В обороті за волю під бойовими прапорами" стор. 172) і вичуваний на еміграції. У Співанику той текст, що його слова дійшли до нас з Краю "поправлено" і то невдало, - заступаючи повні образи слова другої строфи: "Ну, і щож що хтось буде ридати, ж

На воротах даремно ждучи..." - цілковито безсмысловим реченням: Будуть нас на воротах прощати

Надаремно дівчата ждучи... - Під "хтось" у первісному тексті можна було розуміти не тільки дівчат, але й інших близьких осіб - матерей, сестер тощо, а поетично-маларський образ "ждати на воротах" вже здавна прийнятий як маларами так й мовознавцями. А "на воротах прощати" ледви чи хтонебудь може у криваві підсоветські дійсності; чому тільки самі "дівчата" мають привілеї ждати на повстанців не вже таке ж саме автор "неправди". Так само у третій строфі, слова, що у первісному тексті гарно римується:

"...ударна - залізна" з першого вірша і "...знам'я грізне" з третього вірша з невідомих нам ближче причин переставлено так, що нема вже риму, хоч текст залишився той самий.

Чим керувались редактори текстової частини перекручуючи по своєму і то невдало пісні, що їх співають в Краю і в широких кругах еміграції важко відгадати, - але за те легко собі уявити який хаос витвориться, коли одні групи співатимуть текст устійнений в Краю і дотепер вже розповсюджений, а другі текст, що його надруковано в Співанику.

2/ Нічим неоправдане скорочування текстів, що часом доводить до абсурду. Наприклад "Пісня про Комара" (стор. 117 Співаника) має крім першої строфи надрукованої в Співанику ще дальших десять (10!) строф з таким текстом:

2. Тук-стук в лісі гук! Купть зброю 3. Ой, та вилиз комар аж на д...
Комареві ковалеві під горою. Чи не виїде із села муха

4. Ой, рух в селі коло латух мосту... 5. Затрубили сурмачі: "Нуж до зброї"
Взяли муху, завели до колгоспу. Позлітались комарі - цілі рої.

6. Позлітались комарі рятувати 7. Гу-гу-гу, загуло, гей заграло, -
Комареву мушку-душку визволяти. Утікають москалі, як попало!...

8. Утікає москалів ціла рота, 9. Утікають москалі ледве динуть,
погубили "галифе" на воротах. Вже нам муху до колгоспу не запису

10. Слава, слава комарю лицарнику! 11. І ми враз затягнем пісню друзі
За перемогу, за відвагу превелику. Та про славу комарину в темнім лузі
Де поділясь ті всі строфи в Співанику, - з яких саме міркувань їх пропущено, - це знова тайна редакційної "кухні".

Або пісня "Ми українські партизани", що має, крім рефрену "Вже грають сурми" чотири строфи, також зістала "зоперована". Де поділись такі гарні слова:

" 2. Ми українські партизани, нападки славних козаків

Щоб нарід вивольють з кайданів, ми б'єм проклятих ворогів
Приспів... Вже грають сурми...

3. Ми українські партизани, не знаємо що це є страх,

Родина наша - обрізана, а хата в лісі у ярах!

Приспів... Вже грають сурми:...

4. Ми українські партизани, життя нам біль і кров несе,

Іще народ наш вільний встане, нам Україна понад все!

Приспів... Вже грають сурми...

Ясно, що вартість таких одно-строфових пісень, як "Комар" чи "Ми укр. партизани" рівняється нулеві, бо кожна пісня мусить мати якусь думку, що її в одну строфу ніхто й не пробус вбрати.

3/Цілковитий брак коментаря про поодинокі пісні. В старому вже співанику "Сурма", - до кожної пісні УСС-ів було пояснення коли й в яких обставинах вока повстала, навіть хто був автором, яка частина її залюбки співала тощо. Цього всегo нажалі нема в Співанику УПА, хоч напевно при неодній пісні можна булоб подати її генезу, навіть коли автор невідомий, згл. не можна його називати. Нема також ніяких пояснень чому до 8 останніх пісень (ч.п. 58-65 стор. 152-160) не подано мелодій супроти чого невідомо, чи ці пісні взагалі не мають ще своїх мелодій (тоді вони не пісні а поезії!), - чи може ці мелодії були невідомі редакторам Співаника.

Згадані тут (і інші, дрібніші - тут незгадані!) такі серйозні, що над ними не вільно перейти до денного порядку. Вони підривають довір'я націоналістичних видань і викликають огірчення в тих, хто в добрій вірі хоче ними послуговуватись.

Про самі мелодії трудно говорити ляікам музичного діла, - але варто булоб й мелодії, краще а зокрема гармонізації дати переглянути одному з наших знатоків музиків-композиторів.

Закінчуючи ці зауваги просимо Вас докласти всіх зусиль, щоб вичислені недоліки (як також й невичислені тут) усунути в другому виданні Співаника, - та щоб того роду видання були дбайливіше і більш сумлінно опрацьовувані.

В Бен-Метірі, дня 14.6.1951 р.

Музичні видання на еміграції

(Докінчення)

Добір гармоній і їх послідовність — невідповідні і в декотрих місцях хибні. В «Гімні до Богородиці» в тактах 8—13 модуляційні ухили до ф-дур, ас-дур, ц-моль, і потім раптовий поворот до ц-дур (все те в скорому чергуванні) позбавлені логічної потреби і вжиті неправильно. Голосоведіння також хибне (див. напр. в цій же пісні лінію тенора в 2—3 такті), гармонічні зміни відбуваються на невідповідних частинах тактів (напр. в цій же пісні такти 11—12). Таких неприємних недоліків можна б назбирати в Оленського ще більше і марним трудом було б намагання відмежувати його пісні від категорії немічного аматорства, що його він сам, як патентований музиколог, повинен осуджувати і поборювати.

* * *

Співаник УПА, видання Закордонних Частин Організації Українських Націоналістів і Братства б. Вояків УПА ім. св. Юрія Переможця, 1950.

Збірники пісень українського війська мають у нас вже свою традицію. Спадщиною з першої світової війни є 60 «Стрілецьких пісень», що від 1914 року видавалися розрізнено і аранжувалися різними авторами, аж врешті діждалися повної кодифікації і мистецького опрацювання наших найкращих композиторів у монументальному виданні «Великий Співаник Червоної Калини», Львів 1938. Там зазначені також автори текстів і мелодій, обставини і час постанови поодиноких пісень, взагалі все, що треба було зафіксувати для пам'яті майбутніх поколінь.

Друга світова війна також багата на військову пісенну творчість. При кінці 1943 р. появилася в Галичині друком у підпільному, але технічно дуже старан-

ному виданні збірник кільканадцяти пісень УПА для чоловічого хору а капеля одного визначного львівського композитора. Пісні зроблені були майстерно, технічно легко, в чисто національному українському стилі. На жаль, мені невідомо, наскільки вони прийнялися в бойових частинах УПА, — в кожному разі в сучасному «Співанику УПА» 1950 р. їх нема.

Для створення пісенного репертуару Української Дивізії «Галичина» робилися поважні заходи. В тому самому 1943 році у поетів були замовлені тексти, і передові наші композитори скомпонували на них 12 маршових пісень в легкому, 2—3 голосовому укладі, декотрі з необлігатним інструментовим супроводом. Пісні ці приготувалися вже Українським Видавничим Інститутом до друку, але воєнні події покотилися таким швидким темпом, що до Дивізії вони вже не попали. Яка дальша доля цих пісень і де вони тепер, — мені невідомо, проте з огляду на мистецьку вартість варт було б їх ще й сьогодні опублікувати.

Сучасний «Співаник УПА» 1950 року обіймає пісенний репертуар бойових частин УПА, записаний від її бійців уже на еміграції в Німеччині. В аналізі безавторних текстів цих пісень не входжу, зазначу тільки загально, що вони стоять на різних поетичних рівнях, вищих і нижчих, а декотрі з них потребують таких солідного редакторського опшліфування. Зате докладніше зупинюся на музиці упівської творчості.

У «Співанику УПА» поміщено всього 56 пісень, з того при одній («Вітай, суворий, гордий ліс») поданий композитор — Остап Бобикевич, що написав її вже на еміграції в Німеччині. Решта 55 пі-

(3)

сень безавторні, — це властиві упівські пісні, що співалися і співаються на Україні в різних районах УПА, а з рейдуючими її частинами прийшли і на еміграцію. Взагалі таких пісень є більше, бо я сам, записуючи їх від бійців УПА в таборі Міттенвальд у Баварії, записав декотрі такі, що не увійшли в «Співаник», а декотрі в різних мелодичних і ритмічних варіантах. Отже в цьому відношенні упівські пісні підпали під загальний закон усної народної пісенності. Авторів текстів і музики я не міг установити в Міттенвальді, але думаю, що видавці «Співаника», самі члени, або ж такі, що близько стоять до УПА, такі можливості для більшості пісень мали і шкода, що в своєму виданні не зафіксували поета, композитора, часу постанови і території поширення даної пісні. Це значно улегшило б коліш працю дослідників.

Походження мелодій упівських пісень дуже різноманітне. Частина з них це оригінальний витвір більш і менш талановитих авторів, що наподібнюють стиль українських народних пісень і досягають чималого мистецького рівня. В цьому відношенні найцінніша є широко розгорнена і композиційно доладна «Пісня про Шугая» (стор. 121). В інших випадках мелодії мають форму бойових маршів, але, на жаль, звичайного шаблонного типу. І третя категорія пісень, найменш вартісна, це т. зв. «лірична», а насправді — категорія нудотно-сентиментальних мелодій, що недвозначно виявляють симптоми всяких джезових недуг.

Друга частина пісень має оригінальні тільки патріотичні упівські тексти, а мелодії до них неоригінальні, запозичені чи перейняті з усіх-усюдів. Трапляються тут мелодії народних пісень, як напр. «Ой, що то за шум учинився» (упівський текст «Зголосився комар до повстанців», стр. 117), пластових мелодій, як напр. «Гей, у нас крила молоді» (див. пластовий співаник «В дорогу»,

Авгсбург 1949, стр. 38 — до цього упівський текст «Що то за прапор лопотить», стр. 9). Зустрічаємо і французьку марсельезу (до неї упівський текст «Український народ, вставай зі сну», стр. 35), грузинську «Пісню Суліко», що в Советському Союзі співається з російським текстом «Я могили милої искал, сердце мне томила тоска», — улюблена пісня Сталіна — (до неї упівський текст «Хай землю виорють гранати», стр. 87), пісні советської армії, як напр. «На позицію девушка провожала бойца» (до неї упівський текст «На покинутих зграйрищах», стр. 102), пісні німецької армії тощо. Ясно, що при такому складі упівські пісні, як цілість, не можуть мати одного стилевого обличчя, і крім того їх композиційний рівень дуже неоднаковий.

В «Співанику УПА», при трьох піснях подані лише голі мелодії, а 52 пісні опрацьовані різними композиторами на чоловічий хор а капеля. На заголовній сторінці «Співаника» подано, що в опрацьованні брали участь: Остап Бобикевич і Іван Пovalaчек, але котрі саме пісні є творами кожного з цих авторів — невідомо. Таке приховування авторства недоцільне. Композиції, що опрацьовують народні, чи взагалі чужі теми, вважаються в музиці творами тих композиторів, що їх опрацьовують (напр. великий і оригінальний український композитор М. Леонтівич обмежився в своїй творчості майже виключно до опрацьовування народних пісень). А рівень опрацьовування пісень в «Співанику УПА» дуже неоднаковий, тому не тільки додатні сторінки, але і всякі недоліки мусять падати на рахунок однаково всіх чотирьох авторів, при чому дехто з них може бути покривджений.

Декотрі пісні, як напр. «Ось день війни народної» (стр. 38), або «Пісня сотні Шума» (стр. 22), тощо, опрацьовані нездарно й крайне невдачно. Але, на щастя, такі явища тільки випадкові. Більшість опрацьовань в «Співанику УПА»

ського мейстера і різьби, сполучені виставкою української преси та видань, як теж і виставкою українських під-

стоїть на середньому рівні; вони гомофонічні і скромні у своїх задумах, не виявляють претенсій розв'язувати якісь композиційні проблеми, в основному гармонічно здорові і технічно розраховані на репертуар наших численних аматорських хорів. Зате такі пісні, як «Цвіла, цвіла калинонька» (стр. 79), або «Завтра в далеку дорогу» (стр. 100), що використовують засоби контрапунктного багатоголосся, вносять у загальну одноманітність збірника деяке оживлення і «мистецьку інтригу». Приємно відзначити також групу пісень, що своєю композиційною технікою і справністю підносяться понад загальний рівень «Співаника»; сюди належать такі пісні, як «Я сьогодні від вас від'їжджаю» (стр. 96), «У повстаннях» (стр. 105), «Пісня про комаря» (стр. 117), «Заграви блеском» (стр. 128) і деякі інші. А перлиною цілого «Співаника» є «Пісня про Шугая» (стр. 121), що з кожного погляду стоїть на поважному мистецькому рівні.

Технічна сторінка видання має свої недоліки. Видно, видавці не подбали про фахового музичного редактора, в наслідок чого трапляються в «Співанику» пропущені визначення темпу, виконавчі вказівки, неправильно підписаний текст під нотами і не скореговані нотні помилки. Все це речі, що на них при наступному виданні треба звернути пильнішу увагу.

Всі ці недоліки «Співаника УПА», композицій і видавничі, не анулюють значення появи цього видання. Головна річ, що маємо зібраний кодекс упівських пісень, який, так як колись стрілецькі пісні, буде притягати увагу композиторів, буде ними селекціонуватися, далі опрацьовуватися, удосконалюватися, аж поки всі пісні не отримають такого мистецького оформлення, на яке вони з огляду на джерело свого постання і його репрезентацію, заслуговують.

41 (1951 р.) включно.

Почавши від 15 листопада ц. р., будемо припинені припинити даліше висилання нашого часопису:

а) Кольпортерам, що не вирівняли довжних квот за розпродані ними часописи до числа 41 (1951 р.) включно.

б) Передплатникам, що не заплатили належної передплати до кінця вересня 1951 р.

Однак, беручи до уваги можливість хвилювального важкого матеріального положення деяких наших Читачів, хочемо

відомити нас про це.

Для шпиталів та санаторій будемо і надалі висилати наш часопис на бажання даром.

Врешті, мусимо попередити, що від дня 1 листопада ц. р. почнемо оголошувати прізвища усіх несовісних кольпортерів, що досі не розчислилися за продані примірники нашого часопису.

АДМІНІСТРАЦІЯ
«ХРИСТИЯНСЬКОГО ГОЛОСУ»

КОРОТКІ ВІСТІ

ТАЄМНЕ ЗНИКНЕННЯ ДВОХ БРИТІЙСЬКИХ ФІЗИКІВ

Англійська преса подала вістку про таємне знищення двох британських фізиків. Ідеться про 25-літнього О'Коннора, що був відомий як комуніст, і про його шурина В. Кембела. Оба вони працювали в британському інституті для медичних дослідів. Цієї весни, користуючись з відпустки, виїхали вони разом із своїми рідними кудись за кордон.

НЕВІЛЬНИЧА ПРАЦЯ В ЧСР ЛЕГАЛІЗОВАНА

Радіостанція «Вільна Європа» подала до відома, що введенням у життя нового кримінального закону чехословацький уряд легалізував практично невільничу працю в ЧСР. Новий кримінальний закон дає можливість чехословацьким урядам засуджувати обвинувачених в провинках проти держави на карі примусової праці. Такі засуджені будуть перебувати на волі, однак отримуватимуть за свою працю зменшену плату. Крім того з цих зменшених заробітків муситимуть вони віддавати ще якусь частину державі.

Можна сподіватися, що «вільні народні суди» в ЧСР користатимуться радо і дуже часто з цього параграфу кримінального закону.

«ВЕЛИКОДУШНІСТЬ» ССРС СУПРОТИ ІТАЛІЇ

Советський уряд заявив, що він погодиться на ревізію італійського мирного договору, якщо Італія виступить з Атлантийського пакту, не триматиме ніяких чужинецьких військ на своїй території і не дасть у розпорядження чужим державам мілітарних опірних точок на своїх теренах.

СТВОРЕННЯ МІЖНАРОДНОГО СОЮЗУ ЖУРНАЛІСТІВ

Журналісти з 12 країн, а саме з ЗДА, Великої Британії, Канади, Австрії, Бельгії, Данії, Голландії, Західної Німеччини, Італії, Норвегії, Швеції й Фінляндії відбули триденну конференцію, на якій створено некомуністичний Міжнародний Союз Журналістів. Ініціативу для створення такого союзу дали три французькі пресові союзи.

Уряд ЗДА подав до відома, що американські втрати в корейській війні сягають 90.935 осіб, з чого 13.731 було убитих, 44.777 ранених і 12. 427 таких, що пропали без вістки.

Прем'єр національного Китаю Шен Ченг уступав зі свого уряду, що його він виконував впродовж півтора року.

Рівновартість в американських доларах.

АДРЕСИ НАШИХ ЗАСТУПНИКІВ ЗАКОРДОНОМ

АВСТРАЛІЯ: Mr. Dr. Ewen Hurko,
8 Oak Ave, Adelaide unley Australia

АВСТРІЯ: Jaroslav Krywiak
Innsbruck, Innrain 50» (Studentenheim)

АМЕРИКА (США): Mr. Iwan Skoczylas,
834 N. 5 Street, Philadelphia 23, Pa, USA

АНГЛІЯ: Association of Ukrainians
in Great Britain, Ltd.

Booksellers & Publishing Dept.,
49. Linden Gardens, London. W. 2.

БЕЛЬГІЯ: L'Abbé Iwan Kit,
17 rue Charles Dupret. Charleroi,
(банкове conto: 7908,18)

ГОЛАНДІЯ: M. Mychailo Bryk
Overdinkel Kerkhofweg O. 97

КАНАДА: Dr. O. Boyko,
422 Salem Av. N. Toronto/Ont.
Bank of Montreal
Cnr Grosvenor & Yonge St.
Toronto 5/Ont. Account Nr. 6228.

ФРАНЦІЯ: L'abbé Prokopiw Julien,
15, Square Côte-St-Thibault
Bois-Colombes (Seine)
(чекове conto: Paris C.C. 6893-89)

ШВЕДІЯ: Ukrainska Sallskapet,
Box 32, Stockholm 1 (Postgiro 259 380)

„ХРИСТИЯНСЬКИЙ ГОЛОС”
München 22, Adelgundenstr. 38/III
Тижневник
Редкаге Колерія
Видає:

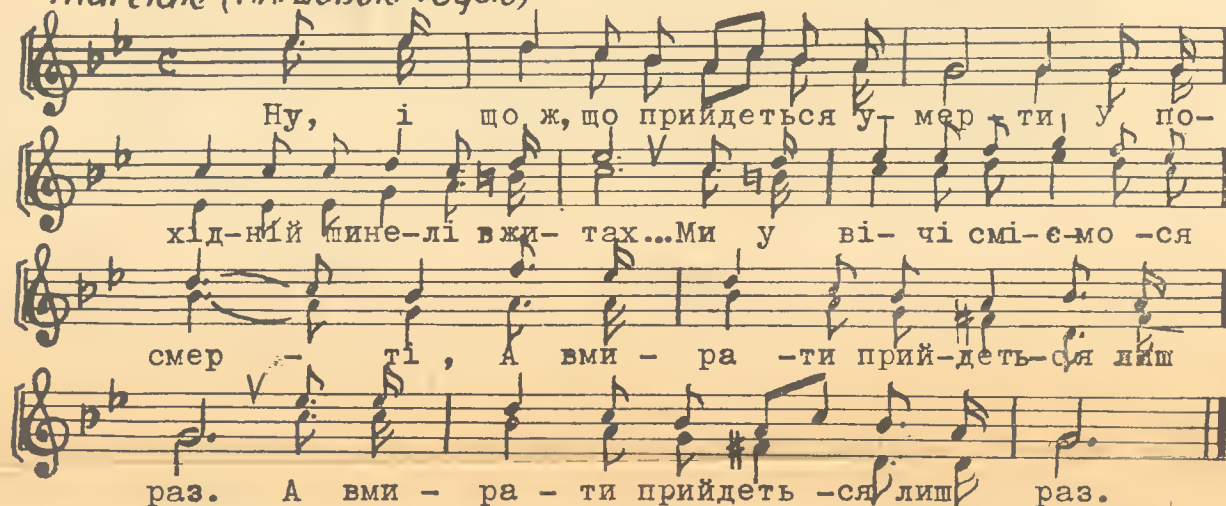
Українське Християнське Видавництво

Printed by: Druckerei der Apostolischen Visitatur,
München 8, Rosenheimer Str. 46a. Germany. US-Zone

МИ У ВІЧІ СМІЄМОСЯ СМЕРТІ.

ПОВСТАНСЬКА ПІСНЯ

marziale (маршовою ходою)

Ну, і що ж, що прийдеться у мер-ти, у по-
хід-ній шине-лі вжи-тах... Ми у ві-чі смі-ємо-ся
смер-ті, а вми-ра-ти прий-деться лиш
раз. А вми-ра-ти прий-деться-ся лиш раз.

Ну, і що ж, що прийдеться умерти
У похідній шинелі в житах ...
Ми у вічі сміємося смерті,
А вмирати прийдеться лиш раз.

Ну, і що ж, що хтось буде ридати,
На воротах даремно ждучи,
Будуть нам маршової співати
До атаки гранати, рвучись ..

Наша сотня ударна, залізна,
Наша сотня в боях — богатир!
Нас Тризуба веде знам'я грізне
І завзятий наш друг командир.

За потоптану честь України,
За поганьблену землю святу
Ми ідем, щоб підняти з руїни
Українську Державу нову.